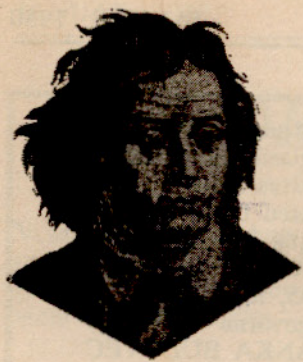
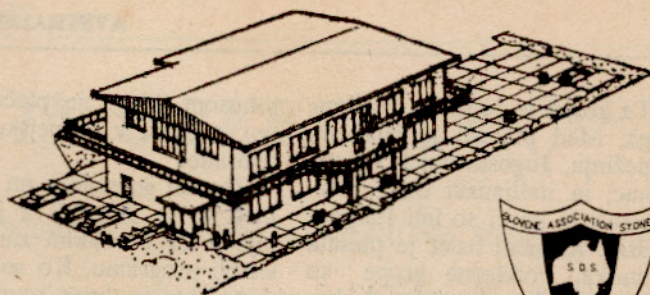

Avstralski

SLOVENE

PUBLISHED BY SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY
MESEČNIK SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Price 50 c.

Cena 50 c.

Year-let 1

Januar, 1980

No.-št.10

Registered for posting as a publication Category B.

"PLANIKA" PONOS SLOVENCEV V NSW

"Vaša skupina je najlepša in najboljša od vseh" tako nam je govoril producent etnične televizije, ko je s posebno pozornostjo snemal na film našo otroško folklorno skupino "Planika", ki se je ob zaključku šolskega leta etničnih šol udeležila festivala etničnih šol v Sydneyu.

Kaj kmalu za tem je "Planika" bila povabljen na mednarodni festival šolske mladine v Leihchrdu, kjer se je občinstvo pokazalo ob njenem nastopu ravno tako navdušeno, kot v Sydneyu.

Zanimivo pa je to, da smo Slovenci bili že junija 1978 povabljeni na zaključni festival Leto otrok 1979 22. decembra. Jugoslovensko-Avstralski Center, ki je to vabilo z veseljem sprejel v svoji pisanri v Newtown-u, je seveda takoj brez obotavljanja odbor, ki je ta festival pripravljaj, (Radio Sorella, Radio 2 KY, dobiček za gradnjo Centra za otroško nego v Fairfieldu, za kar gre zasluga poznani "Mami Leni", g. Leni Gustin, MBE) obljubil, da bodo naši otroci brez nadaljnega nastopili. Obljubo smo dal ibrez nadaljnega, in vso odgovornost smo brez nadaljnega zrušili na go. Košorokovo.

Oprta na gornja dva uspeha, je naša "Planika" s samozavestjo zveznikov nastopila na temu največjemu, kulturnemu programu, tako kot po številu točk in kakovosti.

Brez panike so se spravili na delo starši, otroci, pomagači in "teta" Košorok, ki jih uči plesati in, ki ima na zalogi svoje-ročno izdelane narodne noše za tiste otroke, ki jih nimajo.

Ko se je približal dan tega spektakularnega festivala, na katerega so bili povabljeni le res nadarjeni otroci in grupe, so bili naši otroci brez velikih muk (razen vročine, za to pa so že izkušeni veterani) pripravljeni ne samo za nastop ampak za uspeh. Pojavljati se pred občinstvom, mednarodnim občinstvom, to gradi našim otrokom samozavest!

Trije Kulturni Dogodki

KULTURA — MOST BRATSTVA

Že samo nebo je bilo praznično razpoloženo. Po avstralsko seveda. Vročina kot v krušni peči. Toda naša folklorna skupina "Planika" — v njej sami veterani — se je v svojih slikovitih noah, navzlic njihovi košatosti, gosto tkanemu platnu in svili, rutam, marelam, avbam, okranja-

zemskih, južno ameriških in azijskih parfumov. Na dan so prišli zlatnina, biseri, diamanti, in seveda lakirane pričeske. Saj je to vendar bil popolnoma svojstven dogodek. Seveda nas je bilo tudi takih, ki smo se dobi, vremenu in navadi te dežele primerno oblekli. Sem ter tja se je

BOGAT PROGRAM

Dvesto otrok, iz etničnih skupnosti oziroma priseljenjskih družin, ki jih je izbrala posebna komisija, je na programu tega zaključnega festivala za Leto otrok 1979 pokazalo, in pridružilo svoje talente v kulturno zakladnico Avstralije.

V temu izredno pestremu in

Folklorna skupina S.D.S. "Planika" pred mestno dvorano v Sydneyu

nim klobukom, težkim škornjem, zaprtim šolnam, dolgim rokavom, dolgim nogavicam, in cekarjem, kakor da je vse skupaj nič, podala v Sydney.

Pred blagajno, ki so jo odprli šele ob pol štirih, sem že ob treh v dolgi vrsti čakala, da kupim vstopnico. Tu nas je bilo vseh barv, z vseh kontinentov, vsi veseli, polni ponosa na otroke, ki "bodo Avstraliji pokazali kaj mi znamo." Moški in ženske, vse je to bilo v mašnih oblekah. Tu je bilo rokovanja, klanjanja, uglajenosti kakor pač pred vsako galo predstavo v staromodnem svetu, ki se ga emigranti še niso, posebno za take prilike, otresli. Sonce pa je pripekalo skozi oblake kontinentalnih, sred-

med parfume vmešal tudi vonj po česnu... Med večernimi torbicami je bilo tudi dovolj košaric s hrano.

Lovila sem na ušesa razne govorice. Vietnamci, se mi zdi, žvrgole kakor ptički. Med čakanjem v bratskem vzdušju, v katero nas je povezal ta etnični festival, se nas je vse bolj polasčala sproščenost. Ko so se odprla ogromna vrata v to staro a zelo dostojanstveno dvorano, smo se vsuli v njo kot mladina. Navzlic temu, da smo vedeli, da bo program trajal še s t u r, je bila dvorana že pred začetkom zasedena. Tega dneva ne bom dolgo pozabila. Zbrali smo se v polnem številu iz "vseh krajev sveta" kakor da sploh nismo na tujem. Zbližali so nas otroci.

kakovostnemu programu so nastopali folklorni in baletni plesalci, pevski zbori, solo pevci in pevke, pianisti, violinisti, kitaristi, mandolinisti, gimnasti in akrobati.

Izmed vseh solistov je publiko najbolj očaral triletni Japonček — violinist. In to umetnik! Sin Avstralca in Japonke, ki nastopa v svetovno znani grupi Suzuki, ki se ni udeležila tekmovanja za nagrado. Avstralijo so zastopali akrobati. Svetovno znana tvrdka Singer je bila zastopana (ne za nagrado) po svoji dekliški maršgrupi. Italijanska mladinska (mešana) skupina je izvajala vihranje z zastavami iz raznih srednjeveških kneževin; običaj, ki ga vsako leto prikazujejo v Sie- (se nadaljuje na str. 2)

ni. Ta grupa je prišla iz Wollongonga. Med pianisti je bila ena Angležinja, Jugoslovenka Valnea Tomac, in italijanski duet. Harmonikaši in pevci so bili Italijani in Grki. Klasični balet je plesala Italijanka. Folklorne grupe so zastopale Južno Ameriko, Lebanon, Uruguay, Poljsko, Timor, Portugalsko, Italijo, Grčijo, Kitajsko, Filipine, Madžarsko; naša grupa "Planika" pa je zastopala, kot edina jugoslovenska grupa, razen Slovenije tudi Jugoslavijo. BRAVO! Kje so bili drugi? Dva Avstralca (črna) pa sta izvedla dva pretresljiva solo plesa.

"PLANIKA" NASTOPA

Že dve uri — razen kratkega odmora — sem nepremično sedela, uživala in nestrpno čakala na nastop naših otrok, ki so se popoldne vadili na SDS hribčku ter šele približno ob šestih z av-

tobusom, ki ga je plačalo društvo, prispeli v sydnejsko mestno dvorano.

Zavzeli so sedeže na balkonu, kjer so se krepčali z jedačo in pijačo ter z velikim zanimanjem sledili programu. Ko so prišli na vrsto, so se brez treme podali na oder. Kakor da to ni nič posebnega. S svojim plesom in nošami pa so občinstvo tako navdušili, da niso harmonike niti slišali. Plesali so kar po ploskanju s katerim jih je publika ves čas navdušeno spremljala.

Mr. Grasby, komisar za diskriminacijo, ki je sedel v dvorani že celo popoldne, se je tako naučil naših otrok, da je z njimi zapustil dvorano tudi on. Gospa Marija Košorok in njena pomočnica bi menda kar lahko ostali doma... Naši otroci so že tako navajeni odrov in občinstva, da bi lahko z zavezanimi očmi plesali. Najbolj pa se je menda po-

stavil g. Friščič! Kot da je dosegel nekakšno svetovno prvenstvo, s takšnim ponosom je z odra razkazoval pokal, ki so ga, med desetimi najboljšimi, prejeli naši otroci. Seveda pa je "Planika" dobila tudi tretjo nagrado — \$50.00. "To naj jim bo za skupen izlet; morda v Old Sydney Town", kakor predlaga njihova učiteljica teta Košorokova. Pokal pa je v društveni vetrini. Čestitamo!

Naj izrečem še zahvalo g. T. Tomažinu in gdč. N. Šoštar, ki sta se edina od vseh naprošenih priseljencev odzvala prošnji, da v nošah sprejemata občinstvo na vhodu Town Halla. Le tako naprej, in naše ima v Avstraliji ne bo umrlo.

Australski SLOVENEK
je glasilo Slovenskega
Društva Sidnej
Printed by:
Mintis Pty. Ltd.
73 Chapel St. Lakemba
2195, telefon: 759 7094
Odgovorna urednica
IVANKA BULOVEC
Urednik:
DARE BOREC
PAVEL BOGATAJ

Vse dopise naslavljate
na SLOVENE
ASSOCIATION,
SYDNEY,
P.O. Box 93, Fairfield
2165

MIHAELA VELIKONJA RAZSTAVLJA V SDS

Čitala sem proti koncu lanskega leta v slovenskem glasniku "Vestnik", ki izhaja v Viktoriji, da je razstavljal v Melbourne in doživela zelo pomemben uspeh. Poželela sem si, da bi razstavljal tudi v društvu SDS, kar se je tudi izpolnilo ravno za božične praznike.

Razstava te talentirane slikarke, ki slika na steklo, je vzbudila tudi med nami v Sydneyu toliko zanimanja in navdušenja, da je od 23 slik prodala skoraj vse. Žal, da je morala prehitro nazaj v Melbourne.

Zagledana v njene slike sem imela čvrst občutek in vtis, da je navzlic temu, da živi v Trstu, še vedno globoko povezana s svojo zemljo. Ni se ji odtujila, ni se pomeščanila, čeprav je obredla že kar nekaj sveta.

Seveda je že pri prvem pogledu na njene slike človeku jasno, da je Mihaela Velikonja v vrsti naših slikarjev naivcev, ki so po vojni zasloveli po celem svetu.

Gledam, gledam v njene prizore, ki jih s tako nežnostjo oživlja na njene slike človeku jasno, da je Mihaela Velikonja v vrsti naših slikarjev naivcev, ki so po vojni zasloveli po celem svetu.

Gledam, gledam v njene prizore, ki jih s tako nežnostjo oživlja na njene slike človeku jasno, da je Mihaela Velikonja v vrsti naših slikarjev naivcev, ki so po vojni zasloveli po celem svetu.

Skoraj mi je žal, da jo je tudi Avstralija zadela tako globoko. "Pot v n...", na kateri je upodobila zgorela avstralska drevesa in rdečo prst, resnično prikazuje šibkosti človeka in njegovo pot v ne vem kaj.

S to sliko je točno pokazala spor zapadnega človeka z nara-

vo. A podobe za katere ji je dala inspiracijo njena blaga Primorska deželica, mi govore, da se človek mora vrniti v harmonično življenje z zemljo, če hoče v miru živeti.

Mihaela Velikonja je že v svojem petem letu začela risati na skale pri studencu, kamor je hodila po vodo. Včasih jo je morala mama celo uro klicati, medtem ko je mala Mihaela z ogljem risala na skale hudobne vaščane in še tudi kaj ostrega, potem, ko je že začela obiskovati šolo, pripisala na drugo stran skal. Seveda so jo v vasi smatrali za ekscentrično. Pravi, da je v tistih časih na Primorskem vlada la taka revščina, da so delali zvezke iz papirnatih vrečic. Ni dolgo od tega, saj je stara komaj 31 let.

Ko se je potegnila v najstnico pa je začela slikati notranjost domov in prikaze iz družinskega življenja. Rada je poslušala modrosti starih ljudi.

Da se je resno oprijela slikarstva, se mora zahvaliti različnemu slikarju retrospektive, profesorju Nemcu, rojenemu v Mirni, ki ji je že na gimnaziji stalno poudarjal, da ima talent.

Od leta 1962 do 1971 njen talent ni rodil nobenih sadov. Nesrečna zaradi notranjih nemirov je iskala samo sebe. V teh letih je veliko svojih del zmetala stran in jih razdelila med ljudi.

Sicer si je že priborila ime umetnice, ampak zadovoljna sama s seboj ni. Od slike do slike, tako pravi, mora biti boljša.

Ko se je odločila, da začne prisostvovati skupinskim razstavam v Trstu, je že takoj pri prvi razstavi dobila nagrado. To ji je dalo korajžo, da je vzela svoj talent na vso moč resno. Stalno prisostvuje na skupinskih razstavah v Benetkah in Trstu, kjer razstavlja vsakih šest mesecev. Tudi v Jugoslaviji, v Novi Gorici, je priredila samostojno razstavo.

Razen stalnih razstav v galeriji Rossoni, razstavlja stalno tudi v galeriji Barisi, kjer se je na-

učila restavrirati. Bila je povabljen na razstavo v Munich, v Nemčiji, kamor ni utegnila. Živi namreč sama s svojima dvema otrokoma.

Njene slike so, razen v večini evropskih držav, tudi v Ameriki. Kupujejo jih turisti.

Mihaela Velikonja je slikar samouk, ki je v naivnem slikarstvu našla svojo snov. Ko je iskala svoj umetniški izraz, je zvedela za šolo "Zagorski Slovenci", katere pobudnik je Ivan Generalić, prvi svetovno znani slikar naivec. V tej šoli je končno našla svojo umetniško pot.

Njene slike izražajo, to bo potrdil vsakdo, ki jih je videl, odpor proti vsemu kar prinaša nasilje in kar odvzema človeku življenje z naravo, ki te ne rani, če ne greš proti njej. Prikazuje blage, mirne kotičke iz soškega Krasa, kjer še žive ljudje, katerih notranjost je povezana z utripi stvarstva.

Ker je po duši predvsem umetnica, torej predvsem državljanka sveta, se je odzvala povabilu na festival italijanske umetnosti v Melbourne, ki se je vršil koncem

oktobra, kjer je doživela lep uspeh.

Tudi na razstavi v Elthamu je med Viktorijskimi Slovenci izzvala živahno zanimanje. Zdaj krasijo njene slike domove že tretjega kontinenta: Evropa, Amerika, Avstralija.

Pravi, da še vedno ni zadovoljna sama s seboj. Že to je dokaz da je umetnica. Umetnik raste dokler more delati.

Slike, ki jih je ustvarila v Avstraliji zelo zgovorno pričajo o njeni občutljivosti. Za mene so bile močno doživetje.

Škoda, da ji ni dano, da bi ostala med nami, saj so jo slikarji mojstri sprejeli med se. Mihaela Velikonja bi v Avstraliji bila pionir za naivno slikarstvo.

Iz razgovora z njo sem zvedela, da se bo poskusila vrniti med nas kot izseljenka. Prepričana sem, da bi njen talent postal velika pridobitev za Avstralijo.

Želimo ji srečno pot nazaj v Trst in srečno vrnitev med nas. In hvala ji za njene res krasne slike med nami.

P. Gruden

DOJENČKA SE POGOVARJATA

- Pravzaprav se začnejo naše težave že zdavnaj pred porodom.
- Kako to misliš?
- Kar poglej: prve tri mesece te skrbi, še se boš sploh rodil, naslednje tri, če bo oče poročil mamo, zadnje tri mesece pa, če te bo stara mama hotela paziti.

Slovenskemu klubu PLANICA v Wollongongu, iskreno čestitamo ob 10 obletnici kulturnega delovanja.

DRUŠTVENE NOVICE IN OBVESTILA

V zadnjem mesecu leta 1979 in novem 1980, smo sprejeli v knjigo naših članov tri nove rojake, vsem iskrene čestitke.

OBVESTILO VSEM ČLANOM

Obveščamo vse člane in rojake, da v primerih dediščine v domovini ali pa pooblastilov, da vas negdo zastopa pred sodiščem, pri nakupu ali prodaji in podobno, so vam na razpolago primerni obrazci v tajniški pisarni S.D.S-a. Za več informacij se obrnite na tajnico Ivanka Bulovec.

PREŠERNOVA PROSLAVA

Obveščamo vse člane in rojake, da je druga obletnica odkritja spomenika, Dr. Prešernu 9. februarja v prostorih Slovenskega Društva Sydney z pričetkom ob 7h zvečer. Rezervacije za ta večer ne sprejemamo.

Po programu, katerega letos pripravljajo tudi naši šolski otroci, bo prosta zabava s plesom, igrali bodo "Oberkrainers" pod vodstvom Mirana Špicarja.

TRADICIONALNA PUSTNA VESELICA

16. februarja bomo pri S.D.S. "PUSTOVALI", vabimo vse pustne šeme na ta tradicionalni večer v letu. Tri najlepše oziroma najboljše maske bodo nagrajene. Igrali bodo člani "Srebrnih Strun". Tudi ta večer ne sprejememo rezervacij.

SLOVENSKA ŠOLA ZOPET ODPIRA VRATA

Slovenski šolski pouk bomo začeli pri Slovenskem Društvu šele 24. februarja. Tako, da bodo imeli naši otroci dosti časa da se ustanovijo najprej v obveznih šolah. Pouk bo ob istem času popoldne, ob morebitnih spremembah vas bomo telefonsko obvestili. Vsi otroci, ki so že obiskovali pouk lansko leto, naj se prijavijo ta dan učiteljici Pavli Gruden, ostali pa ste vsi zelo dobrodošli. V zgornji učilnici bomo montirali tudi klimatsko napravo, tako da bodo tudi otroci in učiteljica na hladnem, ne samo starši v spodnji dvorani. Torej nasvidenje otroci slovenske dopolnilne šole, v nedeljo 24. februarja.

EASTER SHAW ZA S.D.S.

Slovensko Društvo Sydney, prireja svoj "slovenski pavilion" na Mednarodnem Razstavišču ob času "EASTER SHAW". Prikazali bomo slovensko kmečko sobo z različnimi slovenskimi motivi in domačimi deli. Naši otroci in če ste v interesu tudi ostali, pa bodo v narodnih nošah za popestritev prizorišča, predli na stari kolovrat, delali maslo in druga zanimiva dela iz zgodovinskih časov. Ponosni smo, da bomo lahko kot edina jugoslovanska narodnost etničnih skupin imeli priložnost predstaviti na tem velikem in edinstvenem Razstavišču v Sydneyu.

NADALJNA GRADNJA NAŠEGA DOMA JE POTREBNA

Novo leto 1980, smo dočakali v naših prostorih z veliko množico ljudi. Gostov smo našli okrog desete ure kar čez 600, potem smo šteti obupali in prenehali. To je veliko preveč za našo, v takih primerih, premajhno dvorano. Upamo, da bo drugo leto Silvestrovanje že v novih prostorih v prvem nadstropju. Plani so bili vloženi pred prazniki na ferfildsko občino in nam je bila pred kratkim zagotovljena pozitivna udobritev. Do sedaj smo plačali vse pristopnine in vas bomo o nadaljnjem poteku redno obveščali.

Po odobritvi nadaljne gradnje, pa pričakujemo tudi od vas dragi člani pomoč in podporo.

VAM NA RAZPOLAGO

Prostori Slovenskega Društva Sydney so odprti vsako soboto in nedeljo. Ob nedeljah lahko igrate šah, namizni tenis, karte, ali pa čitate naše in časopise iz domovine, tudi knjižnica vam je na razpolago, odprta celo popoldne. Lahko pa samo posedite v družbi prijateljev v hladnem in domačem klubu. Kuhinja je odprta ob 3h popoldne, na razpolago so vam različna domača jedila s pecivom in pravo kavo.

Ob sobotnih večerih pa obveščamo vse člane in rojake, ter njihove prijatelje da so za večje družbe rezervacije miz obvezne po naročilu. Naši sobotni večeri so postali vedno bolj atraktivni tudi drugim etničnim skupinam in se večkrat zgodi, da večja družba prijateljev ne dobi pravega prostora.

Ansambli sobotnih plesov se vedno menjajo, največkrat pa slišimo Srebrne Strune, Oberkreiners in Veseli Kranjci.

Vsi pa ste zelo dobrodošli in vludno vabljeni.

ZAKLJUČEK SLOVENSKE DOPOLNILNE ŠOLE PRI S.D.S.

Učenci prvega in zelo važnega leta slovenske šole pri Društvu, so nas ob zaključku šolskega leta res presenetili s svojim nastopom. Pokazali so nam koliko so se naučili v tako kratkem času učenja slovenskega jezika. Pripada jim veliko priznanje, katerega pa resnično ne bi dosegli brez učiteljice gospe Pavle Gruden.

Gospa Pavla ima en poseben način pridobiti otroke k učenju slovenščine, in tudi otroci so jo imeli nadvse radi. Torej šolsko leto 79. je za nami. Za naše otroke je bilo leto kratko, ampak pomembno. Vsakega učenca smo obdarili s posebno plaketo priznanja, kot prvim učencem slovenske dopolnilne šole pri S.D.S.

Na proslavi zaključnega leta, je nastopila tudi naša mlada folklorna skupina "Planika", katero je tako uspešno vodila gospa Marija Košorok. Poleg vseh važnih nastopov narodnih plesov, so v decembru mesecu sprejeli tudi pokal, za najlepše narodne noše. Pokal je bil botrovan od ene največjih radijskih postaj v Sydneyu, radio 2KY.

K vsem tem uspehom, so veli-

ko pripomogli tudi naši starši, katerim pripada naša zahvala. Predvsem pa se iskreno zahvaljujemo učiteljici Mariji Košorok, za njeno delo in požrtvovalnost, gospej Pavli Gruden pa za učenje naših otrok, lepega slovenskega jezika. Ob zaključku proslave smo obdarili učiteljico s šopkom cvetja in Nevico Muha z veliko bombonero iz Slovenije.

Ta večer pa nas je vse presenetil Dedek Mraz, ko je ob koncu prišel skozi vrata. Prinesel je darilo za vsakega otroka. Ta Dedek Mraz pa je res prišel iz severa, saj je presenetil celo odbornike.

Leto otroka, naj bi bilo zaključeno. Vseeno pa moramo vedeti, da je bilo to le uvodno leto nam vsem, in upamo da bomo tudi v bodoče predvsem gradili bodočnost našim najmlajšim.

Pri Slovenskem Društvu, smo v letu otroka, res posvetili otrokom največ časa in pozornosti, zato ostanimo zvesti našim dejanjem in ne pozabimo, da so otroci naša bodočnost.

Ivanka

UVODNI GOVOR UČITELJICE G. Pavle Gruden

Dragi starši, prijatelji in znanci, pozdravljeni!

Pripravili smo skromen, čisto začetniški program za zaključek šolskega leta etničnih šol. Naša se je začela šele pred tremi meseci.

Značilno za naše otroke je, da so se v tem kratkem času vsi, še celo tisti ki niso znali niti ene slovenske besede, dodobra spoznali z našo abecedo, kar za njih ni bilo lahko, saj se njihov reden pouk vrši v angleščini. Nekateri pa doma sploh ne govore v slovenščini.

Sami veste, da je v angleški abecedi a, e, i, u je včasih a ali pa u, c je si, itd, itd.

Srečevali smo se s težavami, ki smo jih s potrpežljivostjo premostili. Treba je našim otrokom čestitati, saj nekateri od njih znajo že kar precej dobro čitati, ne samo pisati.

Moram še dodati, da so, čeprav je njihovo število majhno, pokazali izredno zanimanje za slovenščino.

Vsako soboto smo imeli pouk, ki je trajal najmanj dve uri, in to brez odmora. Izgleda, da smo pri učenju uživali vsi: otroci in jaz.

Tudi stavke smo že zlagali. Naj vam povem samo par primerov, za katere so učenci črpali snov kar iz črk na tabli:

Črka r: Pridna kura ima ruto.
Črki c in č: Moj oče je copatar.
Črka ž: Žaba žaga ženo. Želva žvižga.

In še mnogokaj kar ni za javnost...

Rada bi se pri tej priliki zahvalila staršem, ki so tako pridno skrbeli, da je večina otrok prihajala redno v šolo.

Naj jim ne bo žal, saj so dokazali, da so zdravega rodu. Prav iz srca se zahvaljujem Slov. Društvu Sydney, ker se je na vso moč potrudilo za čimprejšnjo nabavo knjig. Tudi Slovenska Izseljenska Matica se je širokogrudno odzvala naši prošnji za knjige. Tako smo mogli takoj uvesti pouk kot je treba. Nisem poklicna učiteljica, zato posebna zahvala naši Matici.

Bila bi zelo vesela, če bi se prihodnje leto vpisalo čim večje število učencev, posebno v razred za petnajstletnike in tudi starejše.

Cankar je rekel, da je domovina zdravje. Za nas v tujini pa so naši otroci zdravilne kapljice.

Rada bi še poudarila, da me je to delo izredno veselilo, saj je skrb za otroke najvažnejša naloga družbe.

Iskrena hvala vsem, ki so količkaj pripomogli k uspehu naše dopolnilne šole.

ENGLISH SECTION

UREJUJE Ivanka Bulovec

L J U B L J A N A

LJUBLJANA IN THE LAST THIRTY YEARS

Lately the restaurant business has been on the upswing; besides the hotel restaurants there are many in the suburbs and some quite renowned ones in the countryside which serve provincial cooking.

Especially after the last war, Ljubljana has developed into a sports center, whose importance goes beyond the sphere of Yugoslavia. One important contributing factor in this development is the Tivoli Sports Place, which has held world and European ice-hockey, skating, gymnastics, basket-ball and table tennis matches. The Tivoli gymnasium and

downswing) the most popular is mountain-climbing, and Ljubljana has always been an important center for its promotion and organization. While popular hiking is directed to a series of programmed trails, called the transverse, the real Slovenian and Ljubljanian climbing boasts some of the most difficult and challenging heights in Europe, Asia, South America and Africa.

Chess is officially considered a sport. Slovenian chess players and the Ljubljanians in particular, have held their own in European and world matches for some decades. This success is undoubtedly owed to the widespread popularity of the sport among the people.

Mass participation in sport

Ljubljana is Understandable given the facilities available, so necessary to a national center like our city. First we must mention the University, enlarged after the war to include ten faculties (biotechnics, economics, philosophy, building and medicine, then the law, architecture, geodesy, electrotechnics, natural science and technology, sociology, political science and journalism, and mechanical engineering). The student population is about twelve thousand. Ljubljana also has six schools of higher studies, (3,300 students in 1973), a school of higher studies in physical training (more than three hundred students) three art institutes (the music conservatory, the theatre, radio, television and film Aca-

nearby Bloudek park offers an entire series of recreational possibilities. Besides the sports center various smaller facilities for physical training, recreation and sport are scattered over the city. Among these are swimming pools (Kolezija, Kodeljevo, Vevce, Stern), stadiums (The Tito-va central stadium at Bežigrad) the Jezica campgrounds, and the racecourse near the Sava. In addition to this the city also has a winter sports center for ski jumping at Mostec (Siska). With the damming of the Sava at Medvode, Zbilje lake created, offering various water sports including skiing.

Apart from skiing, canoeing and cycling (this last on the

and gymnastic, favored by the "Partizan" society and by the higher school of physical training in Ljubljana, has brought several international successes, mainly in gymnastics.

This brief description of post-war Ljubljana closes with a description of her role in culture and the arts. Not that this activity is less important than the others; on the contrary, studies indicate that Ljubljana plays a vital part here thanks to the intense and varied activities and the exceptional concentration of the various cultural organizations in the area. In this field Ljubljana surpasses cities with a million inhabitants. On the other hand this Characteristic of Lju-

demy, the Academy of Fine Arts, with altogether three hundred students). If we add the primary schools (82, with 26,800 students), the professional schools (about eight thousand students), the gymnastics high schools (about five thousand students), Ljubljana's student population numbered over 63,000 in 1973, in addition there is the Boris Kidric worker's University and the correspondence schools. We should also stress the importance of various socialized agencies in carrying out adult education. Ljubljana's Faculty of Theology is not part of the University as it does not have status as a public institute.

YOUTH SECTION

THE DRINKING PROBLEM

In November last year, I attended a free concert at the Opera House. The concert which was organized by Radio 2SM, was attended by thousands. It was a beautiful sunny day with a cool breeze blowing, the small boats on the harbour looked so lovely. And for a few minutes I felt so proud to be part of the crowd, part of Australia. But all that disappeared when I looked at all the people around me and realized they were all getting drunk before the concert even started.

The concert got on the way at 12 o'clock and by 2 o'clock more than half of the people who attended the concert were totally drunk or stoned.

I couldn't believe what I was seeing, young teenagers aged between 13 and 16 years drinking wine, beer, gin or anything going. By 4 o'clock most of them fell asleep or passed out among the cans and litter. Some of them became bored, so they decided to throw bottle and cans at anyone that got in their way. It was the most disgusting and saddest sight I've ever seen. I felt so sick in my stomach and so ashamed to be classified as a teenager of today. How can people ever let themselves get that low? Don't they realize what there doing to themselves.

I never realized just how bad this problem is, till now. New Year's Eve is another night most people would like to forget and pretend it isn't as bad as it seems, and unfortunately that is the attitude of every parent of today. The just can't imagine their little darling children having a **DRINKING PROBLEM — BUT MOST OF THEM DO.**

Why do people need alcohol and drugs to make them happy? What will become of the young people of tomorrow if we don't solve this problem NOW? Think about it!

Mary

KEEP FIT

I would like everybody to take "honestly" a good look at themselves. Ask yourself am I fit person both physically and mentally. No! Well I suggest that you think seriously about getting back into shape and regain that lost youthful figure.

For the ladies we have yoga. This is great for bad backs, stress, not to mention the relief of headaches, improved digestive system, also so great for weight loss. Yoga is one of the healthiest form of exercise to loose that spare tyre and firm up those tired muscles. After contending with your husband and scream-

The celebration of Prešeren Anniversary is on

9th FEBRUARY, 7.30 p.m. at

Slovene Association Sydney.

All welcome.

ing children treat yourself to a class. You can find classes at your local Leagues Club or the yellow pages or phone book. The lessons cost around \$2 an hour.

Meditation is also a form of Yoga which is great for the mind. Young girls should also take yoga lessons for fitness and personal satisfaction!

If yoga does not agree with you then try Jazz Ballet, gymnastics or join a team where you yearn sportsmanship, such as Netball, Hockey or Softball.

To be totally aware of your mind and body is the greater height that a human being can experience. You'll be so surprised to find what you can accomplish in just finding the form of sport that suits you and your body.

Next month I will write some sports that may interest the men. Good-bye and please don't forget to keep looking for that height of fulfilment.

Lenore

REBOLOVA MARIJA IMA 95 LET

Begunje — Iz Smokuča pod Stolom je doma, dolga leta pa je bila Rodinka. Še zdaj gre rada na svoje Rodine, na obisk k hčerki. Tudi rojstni dan je letos tam praznovala, brez posebnih ceremonij. K receptom za dolgo življenje prištevajo še zmereno in zdravo življenje, pa red pri hiši.

Bila je najstarejša od sedmih otrok, ki so se rodili zakoncema Nadižar iz Prebačevega pri Kranju. Zgodaj je šla služiti, dokler na Bledu ni spoznala moža, poleti zidarja, pozimi klavca. Za svoj poklic se je odločila šele pri tridesetih. Naporen in odgovoren poklic babice je potem opravljala vse do upokojitve. Včasih pred vojno in med obema vojnami so ženske rodile doma in babica je bila nepogrešljiva pomoč. Danes najraje obuja spomine na čase, ko je s kolesom spešila k porodnicam. S ponosom pove, da ni nikoli potrebovala pomoči zdravnika. "Ja, včasih so bile ženske bolj trdnje!" po premisleku pristavi.

Pet otrok je rodila. Vsi še živijo. Trije v Zirovnici, hčerka pa v Ameriki. Dvakrat jo je šla obiskat. Kako ji je bilo vseč? "Vse sorte vidiš, dobre in slabe reči. Pa je le pri nas bolj fletno." Sina in hčerko je imela v partizanih. Sina, ki so ga pod vzdevkom "Črni Jurij" imeli Nemci zelo 'na piki', pa ga le niso ugnali. Tudi mama Marija je aktivno sodelovala. V skri-vališče na Muhovčevem sklednju na Rodinah je nosila zbrano obleko in hrano za partizane. Dvakrat so Rebolovo družino izselili. Prvič v Škofjeve zavode v Šentvid, drugič na Bavarsko, od koder sta ata in mama ušla in se srečno vrnila domov.

Rebolova Marija zdravnika skoraj nikoli ni potrebovala, tudi zdaj je čila in zdrava ter vedno dobre volje. Marsikaj še rada prebere, predvsem slovensko besedo Prešerna. Finžgarja in Jalna. Ob pomoči domačih je naštel petnajst pravnukov, zadnji se je rodil prav pred kratkim. Večino dneva pa preživi doma.

Pri teh letih beseda rada zaida na številko sto. "Nič hudega mi ni. Vohka je tud sto. Če drug toko pravjo, zakva pa ne!"

Zakaj pa ne, Rebolova mama. Tudi mi vam jih pri tem zdravju želimo sto in še čez! M.G.

Tanja in Jaki — nastopata na šolski proslavi pri S.D.S.

Suzen Bogataj in Polanca Borec
pojeta

FOTO NOVICE . . .

Najmlajši člani "Planike" z Dedkom Mrazom

Leon Kovačič, učenec slovenske dop. šole

Tony Bulovec prvič pred mikrofonom

Tudi Sv. Miklavž je obiskal otroke pri S.D.S. z dvema hudima "parkeljna"

Anita in Tonček
Friščič namlajša in
z največjo korajžo
nastopata

Marija Rebol

Across the Bridge of Love

By Paula Gruden

Soon the school doors will open again, so for the regular as for the ethnic schools. I do hope that some of you have during the holidays developed at least some curiosity for the tongue of your roots — the slovene language.

No language is to be taken for granted

Most of the people think that language is completely natural. If that were so, we would not have to learn to speak any language at all. What we are born with is the gift of speech and built in vocal cords. This proves that we are natural communicators. But the words we have to build ourselves.

What we can take for granted is the voice we have — if the nature allowed us to develop our throats according to natural laws.

Yes, there is a talking dog in Australia, there are talking parrots and dolphins. But those are only imitation learned after long periods.

Imagine the first couple of people. At the beginning sign language was satisfactory. As they continued to grow, in numbers expanding their territory, the sign language was not adequate anymore. Nor were they able to point at everything. Growls were getting at a certain distance almost useless. As their territory grew, their intellect grew. The richer their environment was, the more things they had to point at — and greater became their needs, desires and wants. And the more they multiplied the greater became their need for a device that would speed up the communication.

In the constant contact with nature we have developed the ability of imagination that is the mother of sign language. The drive of the intellect is imagination. The richer are the natural surroundings of man, the longer shall he stay there multiply, and continue to develop the language.

Words are the children of mind and nature, in that creative process that we call life. If everybody in this world should die, but one baby, would there be a language? No; so it should not be taken for granted. Not even the erect walk gives a human being that crowning dignity that man has acquired with the cultivation of language. To be

ashame of a language is to be ashame of being human. Therefore it was most presumptuous of australian government, at any time, to have entertained such arrogant thoughts as the idea of assimilation. Monkeys assimilate. What is a man with one language only? A antimulticulturalist. A chauvinist, A racist.

Are you in your relationship with your parents a racist? Think twice and look at yourself as a man who because of pressure by the institution of another language (that is not even divine), refuses to learn the language of his parents? Don't take it for granted, respect it, for also the slovene language was born, like the english, like any other language, right there at the beginning of civilization when man began to develop his relationship with nature.

The native language is the gift of love from Earth to man, from man to Earth. Any other kind of language is an institution imposed upon man under unnatural circumstances, to which an emigrant has to succumb, but not at the price of his own language. Nothing else but the principle of fair exchange is going to make Australia a happy country.

Monolingual is anti progress

Why do we have exchange students, exchange professionals, exchanged tradesman? Why did every country on any other continent of high educational standards promote the study of languages? To reach out, to learn

how the other parts of the world lives, and as civilized being to share ourselves with the rest of nations.

Why was Australia for such a long time simply a monolingual society? Reason number 1: because of the great distance between Australia and the rest of the world. Secondly, because the British feeling of superiority. Thirdly, because Australian still have the complex of inferiority.

Do you feel inferior? If you do, question yourself why. Listen to the languages of other young people on the street. South Americans, Asians, and Europeans. They speak in the tongue of their parents. Those, who don't dare to speak publicly in their own language, are lost to their origin and to themselves.

Slovenes too are people who have a feeling of inferiority. Study our history, and you shall understand why.

Be a dignified human being who does not bow before the unjust, unwritten Laws that are against better human relationships.

Don't listen to some of narrow minded teachers, that two languages are going to make it hard for your intellect. Rubbish. The more you exercise it the more it grows.

Monolingual societies are on the way out. As I told you: any native language is a language of love. It carries it from person to person, from nation to nation.

If your parents can not speak english as well as you do, don't look down at them, but strive to learn their language, which is their native language of love, and the language of your roots. So why not to cultivate this language of love, and at the same time become more cultured yourself?

A well cultured man is the one who cultivates himself. A man with inferiority complex is the one that stalls his own growth. That is why Australia still suffers from growing pains.

Do you want to remain a monolingual person in the country that is your multicultural home?

If you want to make yourself and this world a better place, take the opportunity of educating yourself in as many directions as you can, so that your country, our parents, our friends, strangers that you are to meet can look up to you. Then you too shall be able to look up to yourself.

The culture of your parents homeland is no lesser than the culture of any other land.

The learning of other nations languages is the fastest transportation into the other cultures of the world.

Com'on Ausie, com'on, join the rest of the world. The leading countries are multicultural and multilingual.

VRAČAJO SE ČASI KMEČKIH PEČI

Franc Avbelj, pečar iz Lukovice, je v petdesetih letih, kar izdeluje dobre stare kmečke peči, že večkrat razmišljal, da bi obrt opustil. Celo taka kriza je bila z naročili, da je nekaj časa v peči žgal samo lončke za okrasne rastline in jih vozil naprodaj. Tistih pet, šest pomočnikov, kolikor jih je imel v dobrih časih, je moral odpustiti. Sedanj preobrat, ko je naročil več kakor zmore narediti, je njega in sinova, ki mu pomagata, popolnoma prenesel.

"Ne vem, če imam prav, zdi se mi pa, da je vzrok deloma energetska kriza, strah pred možnostjo, da čez noč ostaneš brez ogrevanja, deloma pa moda, saj se stare kmečke peči ne samo vračajo v kmečke hiše, katerih lastniki so se pred leti odločili za bolj praktično centralno ogrevanje oziroma oljne peči, ampak so v naskoku osvojile tudi vikende. Vsem naročnikom kratko malo ne morem ustreči."

Franc Avbelj izdeluje svoje peči ročno. Tako narejena kmečka peč oddaja kar za 50 od-

stotkov več toplote kot strojno izdelana, ki deluje, kot bi bila iz kamna, medtem ko ročno izdelana "diha". Zato ni čudno, da je Avbelj prav zasut z naročili, in to ne samo domačih, ampak tudi tujih kupcev, ki prihajajo največ iz Avstrije, ZR Nemčije in Italije. Ročno izdelanih kmečkih peči je čedalje manj, preprosto zato, ker je tudi obrtnikov vse manj. "Kmečko ohcet z loncem", kot se imenuje ročno izdelana klasična kmečka peč, najdemo le še v redkih starih gostilnah ali kmečkih hišah.

"Od ilovice, ki jo dobivamo iz Most na Gorenjskem, do peči je kar dolga pot in precej trdega dela je potrebno, preden zagorijo prva polena v peči."

"Gline doma predelamo na strojih, vmeamo kremenčev pesek, maso vlijemo v modele iz mavca, potem pa rečno izdelamo pečnice za peči. Najlepše je, ko prižgemo ogenj v peči, kjer se pečnice žgo. Buden moram biti 48 ur, da zasledujem, kako peč dela, kako se material žge. Drva v peči morajo počasi goreti tri-

četrt ure, potem je treba peč spet naložiti in to ne prej ne pozneje, čas je natančno določen. Na polovici postopka doseže temperatura 420°C, ko pa so pečnice dožgane, to je po 48 urah, pa 860°C."

"V peči imamo posebne naprave, tako imenovane "stožce". Prvi pade pri 820°C, drugi pri 480°, tretji pri 860° C. Ze po samem dimu vidimo, kdaj bodo pečnice ožgane. Stožce, ki padajo, si ogledujemo skozi posebno cevko, vzdano v vratih. Če bi čas žganja zamudili, vseeno je, ali bi peč odprli prezgodaj ali prepozno, bi bile vse pečnice pokvarjene. Glazura ali ne bi bila zrela ali pa bi razpokala."

"Tu, v okolici, nas je bilo deset pečarjev, zdaj sva pa samo še dva. Ostale je minilo veselje, ko nam je ob uvedbi centralnih in oljnih peči začelo iti za nohte in ko sem jaz s cizo vozil naprodaj, so se drugi raje preusmerili."

Pečarska obrt v Lukovici je stara dvesto let. Škoda bi jo bilo opustiti. Mojster Avbelj svetuje mladim, naj se je spet oprimejo, saj se ji obetajo boljše časi in tudi zaslužka ne bo tako malo.

THE OPAL MINER

*Slovenian mountains,
where I was born,
reaching into the sky;
The plains of Andamooka,
touching the horizon.*

*As far as the eye can see,
the scorched earth of the bush
bakes in the heat of noon.
The cold snows of Triglav Mountain,
reflect the dying sun.*

*The melting glacier feeds,
the crystal clear stream,
where trout laugh at angler's antics.
But red dust, caked hard,
my waterbag covers.*

*Parched throats welcome a cooling drink,
the shade a saviour from sunstroke,
my underground home replaces
the Alpine hut, high on the mountain,
the mountain, where I was born.*

Victoria Zabukovec

MULTIKULTURNA DRUŽBA — MULTIKULTURNA PESEM

V izrednem izdanju Bulletina (400 strani), ki je izšel 29.1. letos za stoletnico izhajanja, sem na strani 235 ugledala poezijo pod naslovom Opal miner, ki jo je napisala Viktorija Zabukovec.

Razumljivo je, da sem se v prvem trenutku razveselila ob slo-

venskemu imenu pesnice.

Pod pesmijo pa piše sledeče: Viktorija Zabukovec, Bolgarka, ki je poročena s Slovencem, živi v Južni Avstraliji, kjer je bila učiteljica približno 20 let. To je njena prva objavljena poezija.

JUGOBANKA

VAM IN VAŠIM V STARI DOMOVINI. JE POSLOVNA MREŽA JUGOBANKE NA USLUGO V SLEDEČIH MESTIH:

LJUBLJANA — MARIBOR
JESENICE — CELJE
SEŽANA — M. SOBOTA
— NOVA GORICA

ZA VSA VPRAŠANJA GLEDE PRENOSA DEVIZ, KORIŠČENJA DINARJEV IN KREDITA ZA IZGRADNJO HIŠ, KUPOVANJA STANOVANJ, NABAV OPREME IN PRI KREDITIRANJU SAMOSTOJNIH DEJAVNOSTIH RAZNIH STROK, VAM JE LAHKO JUGOBANKA V POMOČ.

KADAR POŠILJATE ČEKE IZVEN,
AVSTRALIJE, ZAHTEVAJTE, DA NA
NJIH PIŠE JUGOBANKA — LJUBLJANA

ZA INFORMACIJE PIŠITE

JUGOBANKA
PREDSTAVNIŠTVO SYDNEY
31 MARKET STREET 5. NADSTROPJE
TEL. 29-1050 29-5210

WELCOME DOBRODOŠLI

Quality Concreting and Excavating

FOUNDATIONS, DRIVES, GENERAL
CONCRETING AND LAND CLEANING

DOONSIDE

Paving & Building Pty. Ltd.

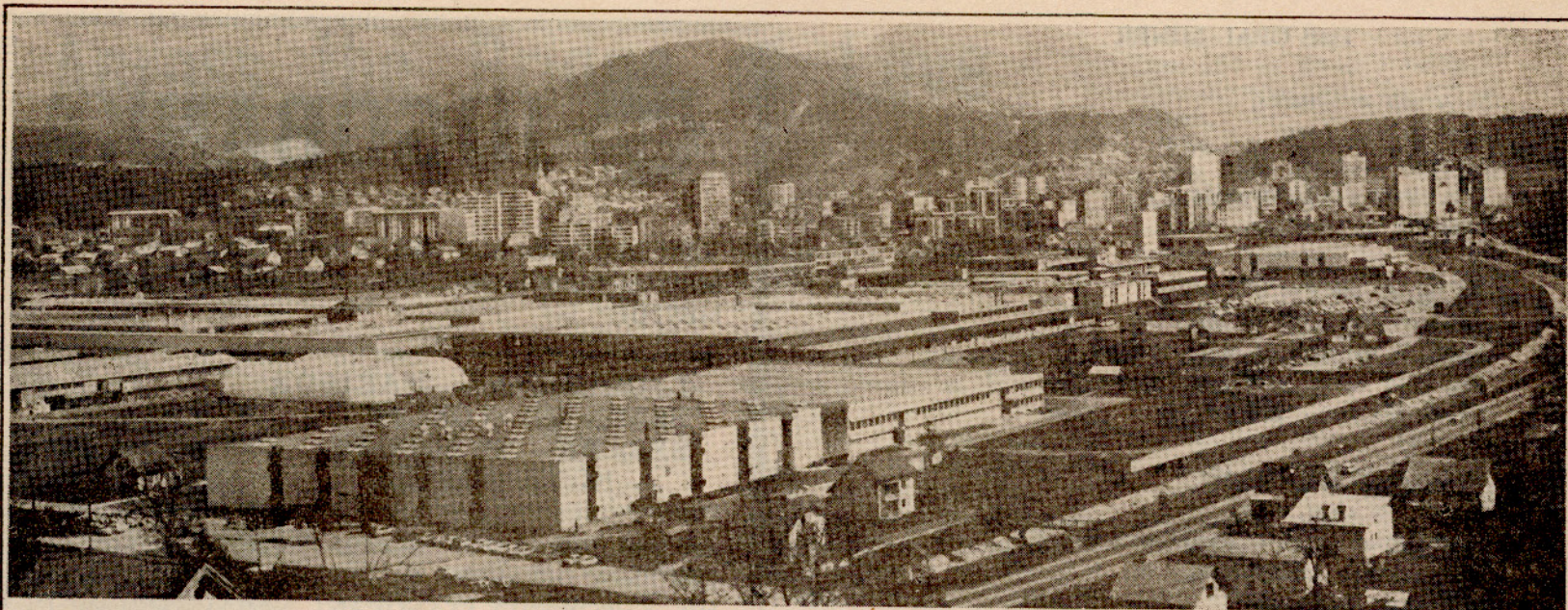
OF 23 LUCRETIA ROAD TOONGABBIE

— LICENCE BUILDER —

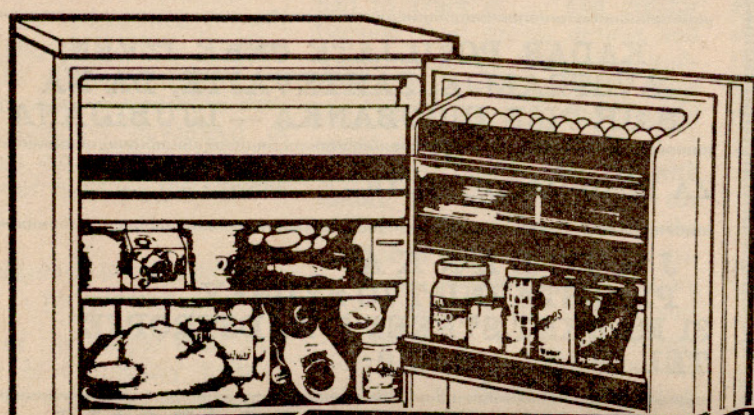
ZA VSA CEMENTNA IN IZKOPNA DELA.
SE OBRNITE NA VAŠEGA ROJAKA,

TONIJA ČOLNARIČ

PHONE: 625 4851
A.H. 636 9151

GORENJE ŠT. 1 V KOMPAKTNIH HLADILNIKIH

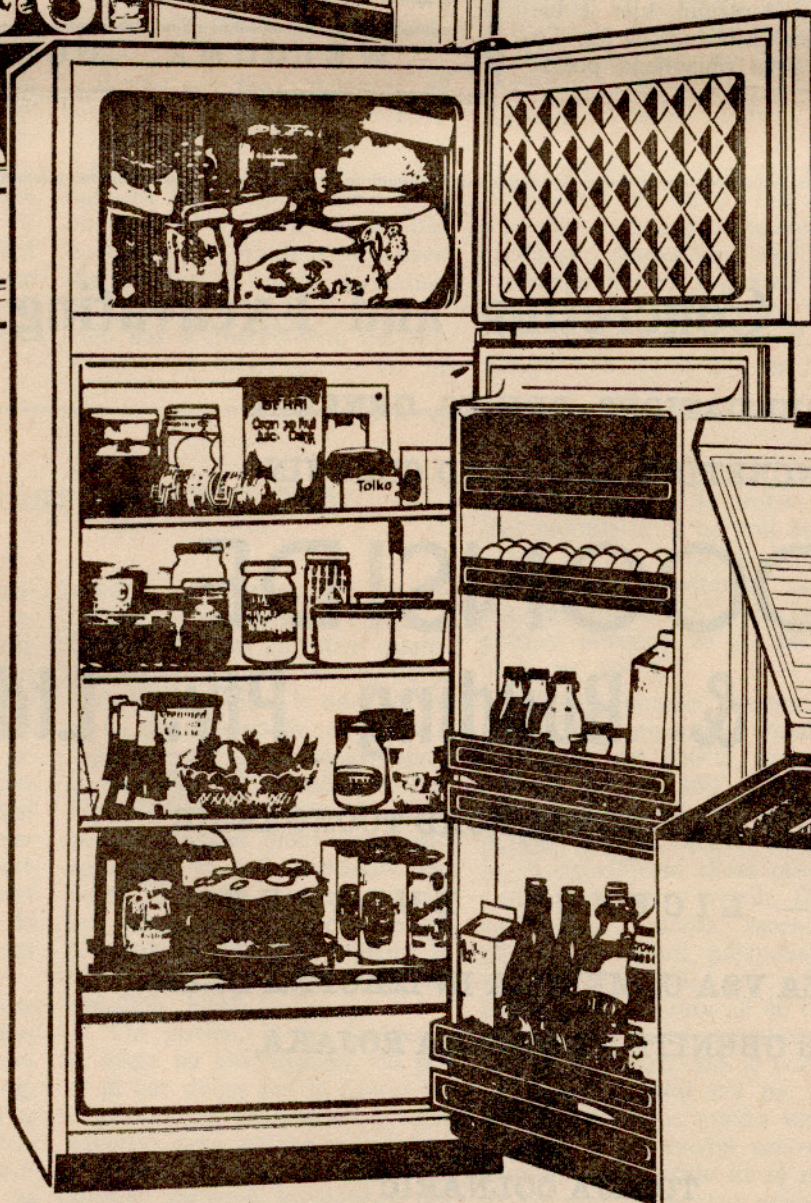

V kratkem času obstoja podjetja GORENJE PACIFIC PTY LTD, GORENJE vodi tudi na avstralskem tržišču v prodaji hladilnikov male litraže do 300 litrov, imenovanih COMPACT.

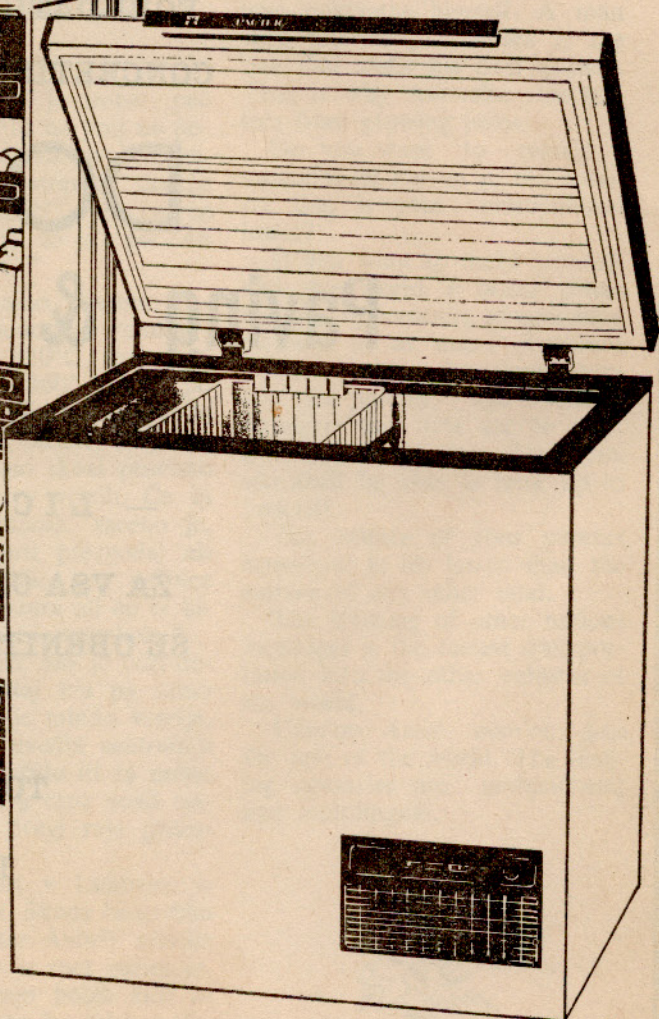
Tretinja vseh uvoženih hladilnikov v Avstralijo je iz GORENJA. Program GORENJA obsega enovratne hladilnike od 90 do 290 litrov, dvovratne hladilnike 250 litrov, supermarket 530 litrov, zamrzovalne omare in skrinje od 240 do 410 litrov.

Proizvode **PACIFIC**
by **GORENJE**
DOBITE V VSEH
pemembnejših
prodajalnah širom
Avstralije.

Dobro organizirana
servisna mreža!

PACIFIC
by gorenje
A LEGEND IN EUROPEAN EXCELLENCE

POZDRAVI POTNIKOM IN ROJAKOM

OBISK IZ GORENJSKE

Na štiritedenskem obisku v Sidneju je bila tudi NADA ŽUST, ki je obiskala sestrice Manico Bogataj in Tilko Žust iz Lepingtona.

Sidnej ji je bil nadvse všeč, med nami na Društvu pa smo jo tudi videli večkrat. Nadvse ji je ugajal razkošni pogled proti Sidneju v večernih urah, ki ga ji je nešteto luči, videčih se s hriba, le nekako približalo, čeravno se njegove veličine ni mogla privaditi kar v nekaj tednih.

Na enomesečnem obisku je poleg sorodnikov in znancev v Sidneju obiskala tudi vaščane v Wollongong-u ter si ogledala avstralske snežnike v okolici Jindabyne-a in Coome.

Nada je doma iz Žirov, gornjega dela Poljanske doline in je bila prvič v Avstraliji. "Vse bi bilo v redu, le tako daleč je ta Avstralija", je pogosto dejala.

Prijatelji in znanci smo se od nje poslovili v soboto 12. januarja na društveni zabavi, kjer smo ji zaželeli srečni polet nazaj v domovino, kamor je odletela že naslednji dan.

P.B.

ČESTITKE, ČESTITKE...

Na veselem sobotnem večeru 12. januarja smo zaželeli tudi našemu članu gospodu Williamu ŽIŽEK, vse najboljše za njegov rojstni dan, ki ga je praznoval v družbi svojih prijateljev. Vse najboljše William in še na mnoga leta.

ZELJA...

Hitrega okrevanja pa želimo naši dragi članici gospej Kristini TOMAŽIN, ki se nahaja v bolnišnici v Bankstownu. Gospa Kristina je že nekaj časa bolehal in upamo, da bo tudi tokrat pogumno vzdržala in prišla zopet zdrava med nas. To so želje odborikov S.D.S. in urednikov "Slovenca".

Čestitka...

Naši dragi Aniti Prinčič, ki 7. januarja praznuje prvi rojstni dan, iskreno čestitamo, nona Lina, teta Viviana, stric Branko in sestrična Patricija. Tatu Slavku in mami Slavi pa čestitamo ob 12. obletnici poroke. Ostale sorodnike in prijatelje pa lepo pozdravljamo. Vsem skupaj pa želimo vesele praznike.

Nova Gorica 12.12.79.

OBISKAL JE MAMO

Na štiritedenski dopust v domovino, se je poslovil od svoje družine, tudi naš dolgoletni član gospod Andrej SODJA. Svoj obisk je predvsem posvetil svoji bolni mami, ki živi na Breznici na Gorenjskem. Andrej je sedaj že zopet med nami in mu želimo, da je svoje počitnice v hudem zimskem mrazu preživel dokaj udobno.

Ob prihodu nazaj v Sidnej, je Andrej postal še stari očka prvič v življenju. Njegova hčerka Andrejka je rodila hčerkico. Andrejki in Jožetu ANDREJAS, čestitamo k rojstvu prvega novega člana njune mlade družine, in jima želimo še polno sreče v nadaljnjem življenju.

NA 14 DNEVNEM DOPUSTU...

Na večer 19. januarja, so se oglasili pri nas tudi rojaki iz Wollongonga, in sicer gospa Angela BRELIH. V družbi svojih prijateljev so praznovali prihod njenega brata Izidorja SITARJA in njegove žene Stanke iz Ljubljane. Sitarjev Izidor, je tudi bratranec našega odbornika Janeza Klavžarja. Ker bosta Izidor in Stanka ostala med nami samo štirinajst dni, ju mogoče ne bo na poslovilni večer v Sidnej.

Gospod Izidor je s svojo ozvočeno filmsko kamero snemal kar precej po naši dvorani, predvsem pa veseli ansambel "Oberkreiners", pod vodstvom našega člana Mirana Špicarja.

Dragima Izidorju in Stanki želimo nadvse lepe počitnice med nami v Avstraliji in še srečnejšo pot v prelepo domovino Slovenijo — Jugoslavijo.

VOŠČILA — ČESTITKE

Vse najlepše v nadaljni življenjski poti želi Mary Truden, ki je praznovala 2. Februarja svoj rojstni dan mama ate in brat John, ter vsi prijatelji in znanci, ki imajo Mary radi.

Vse najboljše ji želijo tudi uredniki "Slovenca" in se ji zahvaljujemo za sodelovanje v mladinski sekciji.

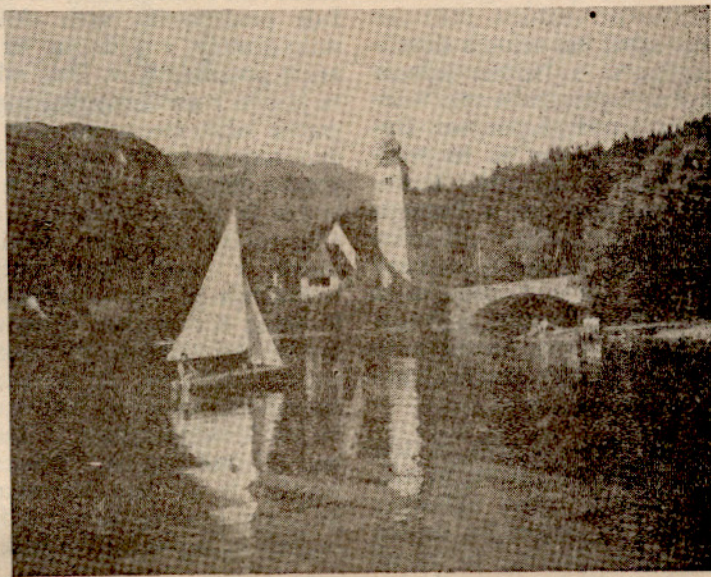
ADRIATIC

VAŠA TURISTIČNA AGENCIJA

SYDNEY 31 MARKET ST. TEL. 29-5210
NEWTOWN 347 KING ST. TEL. 516-1558
MELBOURNE 177 COLLINS ST. TEL. 63-7441

- pri nas dobite najcenejše možne vozne karte
- mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb
- bavite se izključno z opolnomočeno in
- registrirano agencijo

V URADU: VAM JE NA RAZPOLAGO

Radko Olip

PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE ALI PIŠITE:

NEWTOWN
347 KING ST.

Tel. 516 1558 po urah 32 4806

Izidor in Stanko Sitar z veselo družbo

Slovensko Društvo prireja
"MAŠKARADNI BAL"

v soboto 16. februarja ob 7.30 h zvečer

— Vljudno vabljeni

SYDNEY: SLOVENŠČINA NA MATURI

Za slovenske izseljence v Avstraliji, še posebno za tiste v zvezni državi Novi južni Wales je letošnje leto izredno pomembno. Večletna prizadevanja, da bi v avstralskem šolskem sistemu priborili slovenščini enako mesto kot nemščini, francoščini in drugim jezikom, so bila končno kronana z uspehom. Slovenci v Avstraliji imajo svojih prvih devet maturantov, ki so v okviru mature opravili tudi izpit iz slovenščine. Darja Karbič, Franc Kranj, Peter Lechner, Joško Šajn, Alfred Brežnik, Franc Mramor, Anica Kranjc in Liza Reja iz Sydneya ter Ana Melnik iz Wollongonga bodo tako zapisani z zlatimi črkami v zgodovini naših rojakov v Avstraliji.

Tako starši kot celotna slovenska skupnost v Novem južnem Walesu so tega uspeha zelo veseli ter nanj nadvse ponosni. Bodoči maturantje so se že predstavili javnosti na valovih slovenske radijske ure v Sydneyu (ta deluje v okviru "Special Broadcasting System", radijske postaje za Novoavstralce) in na slovenski strani tamkaj zelo branelega hrvaškega izseljenskega lista "Novo Doba" (naklada okrog 10 tisoč izvodov).

Pot do tega uspeha ni bila lahka. Avstralske oblasti so dolgo časa imele glede vključitve doseljencev v avstralsko družbo asimilacijske namene in zaradi tega niso nič kaj vzpodbudno gledale na učenje jezikov posameznih skupin doseljencev (Italijanov, Grkov, Jugoslovancev).

Stvari so se začele obračati na bolje, ko je politika asimilacije zamenjala politika integracije ali kot jo tudi imenujejo, kulturnega pluralizma v Avstraliji. Oblasti so namreč spoznale, da lahko isti cilj, t.j. vključitev doseljencev v avstralsko družbo, dosežejo tudi na drug, za doseljence dosti manj boleč način, z integracijo, ob kateri posamezne skupine še vedno lahko zadržijo svoje običaje, svoj jezik, skratka kulturo, s katero samo obogatijo avstralsko družbo. Politične stranke so v boju za glasove začele kar tekmovali, katera bo svojim neanglosaksonskim volilcem nudila več. Kot gobe po dežju so se začeli pojavljati tako imenovani etnični časopisi (v italijanščini, grščini, hrvaščini itd.), v večjih mestih so ustanovili radijske postaje, ki oddajajo v jezikih Novoavstralcev (Special Broadcasting System v Sydneyu recimo kar v 44 jezikih), nekaj podobnega je z etnično televizijo, ki bo začela redno oddajati v začetku prihodnjega leta. Jeziki večjih doseljenskih skupin so se začeli prebijati tudi v tamkajšnje šole. Seveda Novoavstralci še vedno nimajo vsega, kar si želijo; toda v primerjavi s prejšnjimi leti so dosegli velik napredek.

Slovenci niso stali ob strani, čeprav so po številu šibki v primerjavi z ostalimi skupinami doseljencev (v Avstraliji okrog 20 tisoč, v Novem južnem Walesu

okrog 9 tisoč), kar je tam za priznanje posameznih pravic oziroma njihovega obsega še vedno mnogokrat odločilno.

Slovenščine so se otroci naših izseljencev dolga leta učili bodisi doma bodisi v okviru dopolnilnih sobotnih šol, ki so jih ob izdatni pomoči Slovenske izseljenske matice ustanovila izseljenska društva ali pa slovenska cerkev in prav iz teh šol (Društva Triglav Sydney, Slovenska cerkev Sydney) so tudi izšli prvi maturantje.

Da bi pritegnili čimveč otrok v dopolnilne šole ter priborili slovenščini mesto tudi v rednih šolah, so naši rojaki v Novem južnem Walesu ustanovili tako imenovani šolski odbor, ki združuje predstavnike vseh slovenskih društev v Sydneyu ter še nekaj posameznikov. Delo odbora je bilo z uvedbo politike integracije lažje, vseeno pa je še vedno terjalo velike napore. Slovenska izseljenska skupina je bila kot že rečeno majhna po številu, mnogi slovenski rojaki so utonili v "avstralskem morju", v društvih je bilo organiziranih le okrog 8 odstotkov rojakov, v marsikateri družini je vladalo zmotno mišljenje, da bi učenje slovenščine otrokom bolj škodilo kot koristilo (slabše bi zaradi tega govorili angleško, sošolci in sosedje bi se jim posmehovali itd.), ker je slovenščina vendarle majhen in nepomemben jezik.

Napori slovenskih organizacij, šolskega odbora, staršev, učiteljev in končno učencev samih so bili na koncu v lanskem letukronani s prvim večjim uspehom. Slovenščino so uvedli v tamkajšnje srednje šole — gimnazije. Temu je letos sledilo še priznanje slovenščine kot maturitetnega predmeta ter priznanje slovenščine s strani vseh treh sydneyjskih univerz. Slovenski jezik danes poučujejo v dveh gimnazijah v sydneyjskih predmestjih Bankstownu in Ashfieldu, poleg tega pa še v dopolnilnih šolah pri Slovenskem društvu Sydney, društvu Triglav prav tako iz Sydneya, društvu Planici v Wollongongu ter slovenski cerkvi v Sydneyju.

Slovenci v Novem južnem Walesu oziroma Sydneyu imajo letos torej svojo prvo maturo, slovensko maturo, kot jo radi imenujejo. To je bil le še en kamenček v mozaiku prizadevanj naših rojakov v tem delu Avstralije, da s svojimi društvi, radijskimi in TV urami, časopisi, poukom slovenščine, ob pomoči avstralskih oblasti in matične domovine ter lastnim trdim delom ohranijo slovenski jezik tudi v tem daljnem koncu sveta.

BOŽO CERAR

MALO OD TU IN AM...

SLOVENSKI KLUB V
PERTHU SE JAVLJA

Lepo se zahvaljujemo za korespondenco in sprejete izvode "Avstralskega Slovenca". Upamo, da ste ponosni lastnega izvoda "Avstralski Slovenci", na žalost tukaj za nas so še samo sanje. Upam, da bomo Slovenci po celi Avstraliji bolj skupno sodelovali.

Zelo smo ponosni naših uspehov, do sedaj med 180 Slovenci v Perthu, imamo 98 finančnih članov. Cilj odbora je, še večji napredek v bodoče. Odbor in člani Slovenskega Kluba v Perthu, vas iskreno pozdravlja in želi prijateljskega sodelovanja.

Pozdravljamo vse rojake in čitalce "Avstralskega Slovenca" v Sydneyu in domovini.

Za Slovenski Klub Perth, tajnik Ferdo Pestotnik.

Slovenskemu Klubu Perth, se zahvaljujemo za iskreno prijateljstvo v letu 1979, z željo, da bo leto 1980 zacvetelo v še lepšem in skupnem prijateljstvu med rojaki Slovenskega Društva Sydney in rojaki Slovenskega Kluba Perth.

Tajnica S.D.S. Ivanka Bulovec

OČE BOLGARSKE
STENOGRAFIJE —
SLOVENEK

Oktobra so v Bolgariji svečano proslavili stoletnico bolgarske stenografije. Za mejnik so si izbrali prihod in pričetek delovanja Slovenca Antona Bezenška, ki je prišel v Bolgarijo leta 1879, prilagodil potrebam bolgarščine Gabelsbergov stenografski sistem in s tem postavil temelj bolgarski stenografiji. Proslave, ki so se jih udeležili predstavniki stenografskih društev iz devetih držav, tudi iz Jugoslavije, so bile v Sofiji in Plovdivu, mestih, kjer je Bezenšek prebival, ko je bil v Bolgariji. Vse prireditve so bile namreč tesno povezane z osebnostjo, življenjem in delom tega Slovenca, ki mu pravijo tudi oče bolgarske stenografije. O obsegu in pomenu proslav pričajo tudi priložnostne znamke z likom Antona Bezenška, ki jih je izdala poštna uprava skupaj s priložnostnim ovitkom in žigom. Društvo stenografov pa je ob tej priložnosti pripravilo posebne medalje.

ČITAJTE

"AVSTRALSKEGA
SLOVENCA"ZAKAJ PA NE PO
SLOVENSKO?

Avstralske šolske oblasti, ob tem imamo v mislih zlasti državo Novi južni Wales, se resno zavzemajo za tesnejšo izmenjavo učiteljev med Avstralijo in Jugoslavijo, kar bo zlasti v korist tamkajšnjih jezikovnih šol, kjer poučujejo tudi jezike narodov in narodnosti Jugoslavije. Pred nekaj meseci se je vrnila v Avstralijo avstralska učiteljica Carol North, ki se je skoraj leto dni mudila v Makedoniji in tamkaj preučevala način šolskega dela, zlasti pa jo je zanimal način pouka angleškega jezika. Po vrnitvi v Avstralijo je koristna svetovalka tamkajšnjih šolskim oblastem pri vprašanjih, ki se porajajo ob uvedbi makedonščine v avstralskih šolah — zlasti seveda tistih, ki jih obiskuje jo otroci naših izseljencev.

V januarju pa bo dopotovala v Jugoslavijo tudi srednješolska profesorica iz Sydneya Leonie Worrall, ki bo med enoletnim bivanjem pri nas spoznavala slovenski šolski sistem. V Ljubljano jo pošilja oddelek za šolstvo v državi N.S.W. Avstralska profesorica se je — po poročilih v tamkajšnjem slovenskem tisku — dobro pripravila za bivanje v Jugoslaviji, saj se je tudi vestno učila slovenščine po učbeniku "Zakaj ne po slovensko".

ŠEST DESETLETIJ
SLOVENSKE UNIVERZE

Na jesen 1919, pred 60 leti smo Slovenci dobili svojo univerzo. Prvega decembra so se začela predavanja na štirih fakultetah, na peti pa s polletnim semestrom 1920. Tisto študijsko leto je bilo na ljubljanski univerzi vpisanih 942 študentov, letos ima univerza Edvarda Kardelja v Ljubljani 20.353 študentov. Poleg nje pa se je razvila v Sloveniji še druga univerza v Mariboru, ki letos slavi 20 obletnico.

Kulturne prireditve ob praznovanju 60 obletnice ljubljanske univerze, so potekale v torek 11. decembra v veliki dvorani skupščine SR Slovenije. Slavnostni govornik je bil dr. h.c. Josip Vidmar, član predsedstva SR Slovenije. Podelili so priznanja univerze, med drugimi svečano listino in veliko plaketo univerze Josipu Brozu Titu in posmrtno Edvardu Kardelju. Ta dan so svečano odkrili tudi kip Edvarda Kardelja, delo kiparja Zdenka Kalina.

DRAGI BRALCI!

Izpopolnajte našega "Slovenc", z vašim dopisovanjem.

Dopise lahko pošljete na poštni predal, oddate osebno vrednikom ali odbornikom S.D.S.

S P O R T

ŠPORT PRI S.D.S.

V mesecu decembru in januarju, posebnih športnih prireditiv pri Slovenskem Društvu nismo imeli. To pa največ zaradi dopustov in hude vročine. Tretjega februarja pa tekmujejo naši balinarji za Prešernov prenosni pokal, katerega so osvojili lansko leto balinarji kluba Triglav. Tekmovanje se bo pričelo ob 9h zjutraj, med Istro, Hajdukom, Triglavom in našimi balinarji. Pokal pa bo podeljen zmagovalcem na dan Prešernove proslave 9. februarja.

REŠITEV ŠAHOVSKEGA PROBLEMA ŠT. 9

1K-K6! B-Q4ch
He must stop — 2B-B7 mate
2K-B6 N-K5ch

PAVLIHOV HOROSKOP

Rojeni z znamenju KOZOROGA od 23. decembra do 20. januarja.

ZENSKÉ:

Boš roge mu nataknila,
na previdnost pozabila,
misliš, da je slep in gluha,
a tvoj dedec ni od muh:
v petek stakne ga v omari,
kar nedeljo ti zapravi.

Hotela boš z glavó skozi zid
in boš odnehala šele, ko te bo
glava že pošteno bolela. Sploh
se boš uveljavljala s trmo kot
ponavadi, pa ti največkrat ne
bo uspelo, zlasti ne, ker boš
naletela še na bolj trmastega od
sebe. Za marsikaj bosta prikras-
šana, tudi za ljubezen, ker ne
bo hotel nobeden začeti. Nekaj
boš pa le dosegla s trmo: boljši
položaj in večjo plačo. Z leto-
vanjem bo pa spet hudič: ti boš
silila v hribe, on na morje pa
bosta letovala — doma.

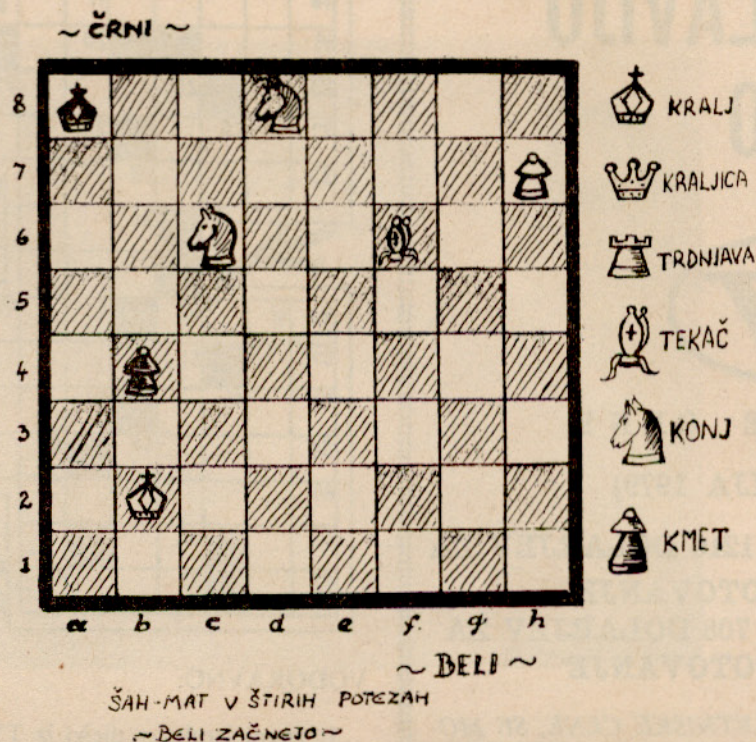
MOŠKI:

Klel boš, penil se, bentil,
pa za vse kar sam boš kriv:
te prosila bo za v kino,
ti pa karte, fuzbal, vino.
Sami dolgčas bo doma,
pa jo sosed pocrklija.

Več boš imel v glavi kot na
glavi, pa ti tega ena ne bo pri-
znala, druga pa odčudovala. Za
delo boš porabil toliko časa, da
ga za drugo ne bo. Še toliko ne,
da bi lahko napravil, kar boš
zaslužil, za ljubezen pa sploh ne.
Tri te bodo zamikale, da boš
kar malo bolan, ozdravel boš pa
presenetljivo hitro. Čeprav si ko-
zorog, hitro odnehaš, koder ne
kaže na uspeh, v nasprotnih
primerih pa zagrizeno vztrajaš
do konca. Zdrav boš še kar, le
žehtati ga ne boš smel čez me-
ro.

ŠAHOVSKI PROBLEM št. 10

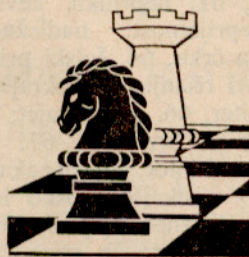
JUGOSLOVANSKI NOGOMET NAJBOLJŠI

PARIZ — Ugledna francoska športna revija "France Football", ki je specializirana za nogomet, vsako leto objavlja svoje zaporedje najboljših evropskih reprezentanc leta.

Za leto 1979 je na čelu te lestvice Jugoslavija, ki ji sledita ZR Nemčija in Avstrija. Vrstni red je nato naslednji: 4. Anglija in Belgija, 6. Nizozemska in Poljska, 8. Francija, Italija in ČSSR, 11. SZ, 12. Madžarska, Portugalska in Wales, 18. Bolgarija, Danska in Turčija, 21. Španija in Švedska, 23. Škotska in Severna Irska, 25. Finska in Romunija, 27. Norveška, 28. Švica, 29. Luksemburg in Malta, 31. Ciper in 32. Islandija.

Pred letom dni je bila najboljša Nizozemska pred Italijo in Anglijo.

Sestavljalci predvsem upoštevajo razmerje zmag in porazov ekip. Jugoslavija je leta 1979 v vseh šestih nastopih zmagala.

ZARADI OČETA

— Ata, pomagaj mi narediti matematično nalogo, jaz je ne znam sam.

Oče nekaj časa računa, potem vrne sinu zvezek:

— Tudi jaz ne znam izračunati.

— No, ta je pa lepa! Jutri bom pa šoli jaz kaznovan, ker ti nič ne znaš!

SLOVENSKO-KANADSKI OTROCI — ODLIČNI HOKEJISTI

LJUBLJANA — 26. decembra je predsednik Slovenske izseljenske matice Stane Kolman priredil sprejem za skupino pionirjev — hokejistov, otrok slovenskih izseljencev iz Kanade, ki so te dni na gostovanju po Sloveniji.

Goste je iz Kanade pripeljal slovenski izseljenec Tony Vršič. Gre za 17 otrok, ki vsi znajo slovensko (in seveda tudi angleško). Na povabilo Slovenske izseljenske matice se mudijo v domovini njihovih staršev od 22. decembra dalje, vrnili pa se bodo 8. januarja. Vmes so odigrali nekaj tekem proti ekipam slovenskih otrok in vse tekme dobili z visokim rezultatom.

ITALIJA-JUGOSLAVIJA

1:0 (0:0)

RIM — Italijanski olimpijski reprezentanci je uspel podvig, da je v svojem prvem srečanju druge kvalifikacijske skupine za olimpijske igre v Moskvi premagala favorizirano Jugoslavijo, ki naj bi bila, po mnenju večine italijanskih strokovnjakov za mlade "azzurre" skoraj nepremostljiva ovira.

NOVICE O ŠPORTU IZ DOMOVINE...

BOJAN KRIŽAJ — NAJBOLJŠI ŠPORTNIK V LETU 79

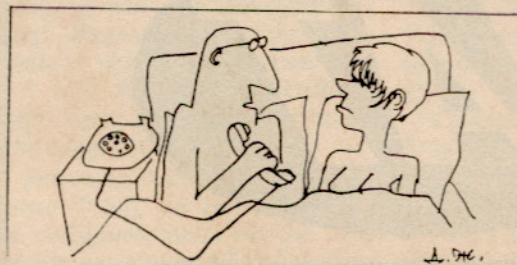
ZAGREB — V tradicionalni anketi športnega časopisa Šport-skih novosti je glasovala 371 novinarjev, za najboljšega športnika pa je bil izbran Bojan Križaj (smučarski klub Tržič), ki je dobil 117 glasov, 2. Miodrag Perunović (95), 3. Šurbek (62), 4. Petrič (47) in 5. Janjič (40).

Za najboljšo športnico je bila proglašena Gordana Perkučin (namiznoteniški klub Vojvodina, Novi Sad), ki je dobila 95 glasov, sledijo pa ji Mima Jaušovec (81), Marjana Nenadič (64), Zorica Djurković (46) in Sanda Dubravčič (42). Za najboljšo moško ekipo je bila izbrana jugoslovanska alpinistična odprava "Everest 79", ki je dobila 158 glasov. Drugi je košarkarski klub Bosna (151), tretji namiznoteniški par Šurbek-Stipančič (26), četrti odbojgarska reprezentanca Jugoslavije (13), peti KK Partizan (12), šesta nogometna reprezentanca Jugoslavije (11). Najboljša ženska ekipa za leto 1979 je košarkarski klub Crvena zvezda (352 glasov), sledijo pa ji karate reprezentanca Jugoslavije in keglavke Celja. Pokal za fair play "Vladimir Oreškovič" je bil alpinist Marjan Manfreda.

MNOŽICA NA TEKAŠKIH SMUČEH

NEVA VAS — Več kot tisoč smučarjev-tekačev je na Bloški planoti prišlo na svoj račun, saj so se pomerili na tradicionalni, peti prireditvi — bloških tekah. S to prireditvijo, ki bi sicer morala biti že januarja, vendar je takrat zaradi pomanjkanja snega odpadla, so se praktično začele velike množične smučarske prireditve v Sloveniji. Maraton "Po poteh kokrškega odreda", šesti bloški teki, trnovski maraton in koroški tek bodo najvažnejše in najbolj množične prireditve v dolgi verigi množičnih tekmovalij v letošnji zimi.

Navadil sem se,
da vse opravi
s telefonom.

NAJCENEJŠE CENE ZA JUGOSLAVIJO IN EVROPO

SEZONSKÉ CENE

(OD 1. JUNIJA 1979)

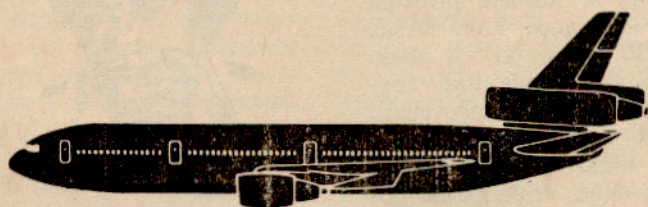
OD 716 DOLARJEV DO 1210 DOLARJEV ZA
POVRATNO POTOVANJE
OD 535 DOLARJEV DO 708 DOLARJEV ZA
ENOSMERNO POTOVANJE

ZA V NAPREJ PLAČANE IZLETNIŠKE CENE, SE MO-
RA IZVRŠITI REZERVACIJA NAJMANJ 45 DNI PRED
ODHODOM NA POTOVANJE. MOREBITNE SPREMEM-
BE REZERVACIJ, ALI PRI ODPOVEDI REZERVACIJ,
PA SE ZADRŽIJO ODREJENI STROŠKI. PRIPOROČA
SE PREDPLAČNO ZAVAROVANJE.

NA RAZPOLAGO SO VAM TUDI IZLETNIŠ-
KE CENE ZA OBISK DO 180 DNI (MINIMAL-
NI OBISK V JUGOSLAVIJI 21 DNI)

\$ 1325 ZA ODHODE KONEC MARCA
\$ 1422 ZA ODHODE APRILA DO KONEC JULIJA
\$ 772 PRI TEH CENAH NI NOBENIH POGOJEV

PRI TEH CENAH NI NOBENIH POGOJEV

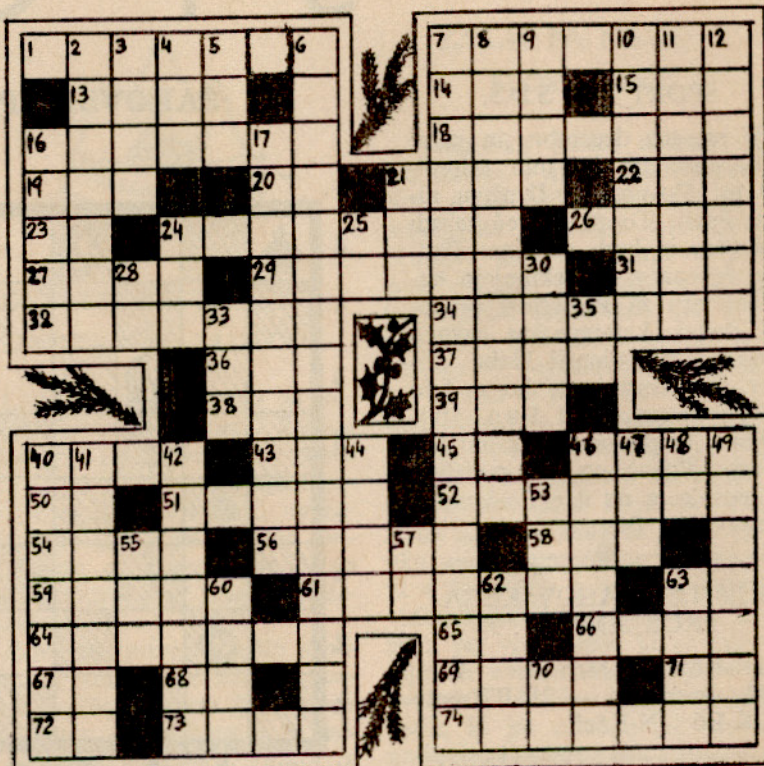
POTUJTE Z NOVIM DC-10-30
PRI NAKUPU VOZOVNIC.
NAJHITREJŠE, NAJPRIJETNEJŠE
UŽIVAJTE V KONFORTU AVIONA S ŠIRO-
KIM TRUPOM
ZA VSE INFORMACIJE SE OBRNITE
VAŠI POTOVALNI AGENCIJI
ALI

SYDNEY: 126 PHILLIP STREET SYDNEY 2000,
TEL. 221-2899, 221-2199
MELBOURNE: 124 EXHIBITION STR. MELBOURNE
3000, TEL. 63-6017, 63-6191
PERTH: 111 ST. GEORGES TERENCE 6000 PERTH
TEL 322-2932, 322-2032

NOVOLETNA KRİZANKA

Jože Zohar

VODORAVNO:

NAVPIČNO:

1. znani izravec s plešo iz TV
serije "Kojak", 7. kraj na Dolin-
skem v Prekmurju kjer črpajo
nafto, 13. merila (množ.), 14.
glavni števec, 15. delež, 16.
sečnice, premice, (množ.), 18.
vrsta javne loterije, 19. glavni
števec, 20. Rudi Čačinovič, 21.
hodenje, 22. angl.: konica pere-
sa, pero (kovinsko), 23. avto.
oznaka za Reko, 24. ustanova za
proizvodnjo in redistribucijo pli-
na, 26. pokrajina v Bosni, 27.
pripomoček za šivanje, 29. kolo-
dvor, postajališče, 31. prepuščen
sebi, brez kogarkoli, 32. nagovor,
34. svinjska dlaka, 36. dalma-
tinsko žensko ime, 37. lat. kra-
tica, ki jo lahko vidimo pred-
vsem v cerkvah, nad Kristusom
na križu, in ki pomeni: Jezus na-
zarski, kralj Judov, 38. vrsta
ptice, 39. ital.: moj, 40. letni
čas, 43. kurir, odposlanec, 45.
Boris Kidrič, 46. merska enota
(1000kg), 50. prva in predzad-
nja črka slovenske abecede, 51.
drsnik, tokovni odjemnik pri tro-
lejbusu, tramvaju ali električni
lokomotivi, 52. zdravnik, specia-
list za nos in nosno votlino, 54.
angl.: cilj, gol, 56. morebiti, mo-
goče, 58. starorimskopozdrav, 59.
vidna masa kondenziranih vod-
nih hlapov, ki plavajo na nebu
(ednina), 61. nepravilna, nevspeš-
nost, neprijetnost, nadležnost,
63. grška črka, 64. šolski pripo-
moček pri risanju, 65. okrajšava
za centiliter, 66. angl.: vaje; na-
dзор (stvo), brzdanje, 67. ok-
rajšava za Junior, 68. oznaka za
telur, 69. redkejšo moško ime,
71. v kemiji znak za prvino mo-
libden, 72. šesta in prva črka
slovenske abecede, 73. prevozno
sredstvo, 74. vrsta ceste zgraje-
ne z nasipanjem in valjanjem
drobljenega gramoza.

2. florentinski veletrogovec in
raziskovalec po katerem je Ame-
rika dobila ime (Vespucci), 3.
ere, dobe, razdobja (množ.), 4.
vrsta dolgorepe papige, 5. brez-
delen, leniv, 6. novoletna čes-
titka, tri besede 7. nadaljevanje
novoletne čestitke iz 6. navpič-
no, nadaljne tri besede, 8. dvojč-
ki, ki se razvijajo iz enega oplo-
jenega jajčeca, 9. veleblagov-
nica v Ljubljani (Narodni Maga-
zin), 10. lepote, gizdalini, 11.
hrust, orjak, 12. amerika zvezna
država, 16. risanka, zgodba v
risbah, 17. vrsta živalskih bič-
kajev, 21. vrsta psa, 24. padec,
25. igralna karta, 28. Lojze Zu-
pančič, 30. tovarna v Celju (bar-
bila), 33. vodna žival, 35. oseb-
ni zaimek, 40. kraj v Basavju,
kjer kopljejo rjavi premog, 41.
na zemljevidih črta, ki veze vse
kraje z enakim bračnim tlakom,
42. glavno mesto ameriške zvez-
ne države Georgije, 44. ženska
oseba iz Pasternakovega romana
"Doktor Živago", 46. proizvo-
dni obrat, fabrika, 47. vzklík bi-
koborcev, 48. znak za prvino no-
belij, 49. strokovnjak za agrono-
mijo, 55. vpišite ALV, 57. ok-
rajšava za latinski: de dato (z
dne, od določenega dne naprej),
58. znak za kem. prvino srebro,
60. mesto v Ukrajini, 62. žensko
ime, 63. pesniški polni stik, uje-
manje glasov v besedah ob koncu
ali tudi sredi verza, 70. kratica
za angleški: all correct, okay.

Prešernova proslava bo v soboto 9. feb. ob 7.30 h

zvečer — Vabljeni

NOVICE IZ DOMOVINE

TITO PRESTAL OPERACIJO

Nedavno smo slišali vest, da je predsednik Jugoslavije, hudo zbolel in da se nahaja na kliničnem centru v Ljubljani.

Sporočilo se je glasilo, da predsednik Tito nadaljuje intenzivno zdravljenje. To je sporočil zdravniški konzil, katerega sestavljajo; profesor dr. Bogdan Breclj, profesor dr. Mioljub Ki-

čić, profesor dr. Miro Košar, profesor dr. Jovan Ristić, profesor dr. Djordje Popović, profesor dr. Stanislav Mahkota, profesor dr. Predrag Lalević in profesor dr. Ivo Obrez.

6. januarja so se posvetovali še z ameriškim profesorjem dr. Michaelom de Backeyem in sovjetskim profesorjem dr. Mara-

tom Knjazevom.

Po vseh izvidih so ugotovili, da je potrebna imputacija zaradi ožilja na nogi. V teh dneh so pa vesti o Titu že boljše. Prestal je hudo operacijo. Sedi v postelji in se pogovarja s sinom Zorkom 56, in Mišom 38.

Predsednik republike Jugoslavije bo maja letos dopolnil 88 let.

JUGOSLAVIJA PODPIRA TEŽNJE ZIMBABVEJA

BEOGRAD — Jugoslovanska vlada je pozdravila podpis sporazuma o Zimbabveju v Londonu in v tej zvezi med drugim poudarila:

Jugoslavija je prepričana, da je to pomemben korak v prizadovanju za končno likvidacijo kolonializma v Zimbabveju in za možnost, da bo ljudstvo Zimbabveja po demokratični poti uveljavilo svojo neodvisnost in popolno suverenost. Sprejeti dokument še ni popoln, vendar daje osnovo, da bi Zimbabve postal demokratična in neodvisna država, v kateri ne bo rasizma in tuje nadvlade.

V sedanjem obdobju je treba storiti vse za dosledno spoštovanje določil sprejetega sporazuma. Jugoslavija je v skladu z načeli svoje politike podpirala Domoljubno fronto in narod Zimbabve v njegovem osvobodilnem boju, podpirala pa ga bo tudi zdaj v njegovih pravičnih in legitimnih aspiracijah.

— ● —

V JUGOSLAVIJI 3 MILIJONE MOTORNH VOZIL

BEOGRAD — Do konca leta 1979 je bilo na jugoslovanskih cestah 3 milijone motornih vozil (brez motociklov). Vozil bi bilo verjetno tudi več, vendar sta proizvodnjo malo upočasnila energetska kriza pa tudi zmanjšani uvoz. Kljub vsemu pa ocenjujejo da bo konec desetletja prišlo vozilo na 7,5 prebivalca. S tem se bo Jugoslavija po stopnji motorizacije približala srednje razvitim državam.

CARTERJEVO SPOROČILO TITU

BEOGRAD — Jugoslovanski predsednik Josip Broz Tito je dobil osebno sporočilo ameriškega predsednika Carterja v zvezi z najnovejšimi dogajanjem v mednarodnih odnosih.

— ● —

SE DVE PREDSTAVNIŠTVI V TUJINI

BEOGRAD — Turistična zveza Jugoslavije bo letos odprla še dve predstavništvi v tujini — v Moskvi in Madridu. Turistična zveza Jugoslavije ima 16 predstavništev in informacijskih centrov v 11 evropskih državah in ZDA, kjer letno dobi razna obvestila o možnosti letovanja v Jugoslaviji več kot pol milijona ljudi. Še enkrat toliko ljudi se seznani z možnostmi tudi na 60 sejnih in razstavah po svetu.

— ● —

SPOMINSKA PLOŠČA MIHAJLU PUPINU

NOVI SAD — Ob izteku leta, ki ga je skupščina SFRJ razglasila za "leto Mihajla Pupina" (ob 125-letnici rojstva velikega znanstvenika), so na zgradbi Narodne knjižnice na vogalu Dunavske ulice Mihajla Pupina v Novem Sadu slovesno odkrili spominsko ploščo.

ŠTEVILO NOVOROJENIH SE ZMANJŠUJE

BEOGRAD — Po splošni oceni nataliteta v Jugoslavijo zastaja. Podatki kažejo, da se na tisoč prebivalcev rodi 18 otrok. Ugotovili so, da se je od 1976. do 1980. zmanjšalo število novorojenih tudi na področjih s tradicionalno visoko nataliteto. Na primer, na Kosovu se na tisoč prebivalcev rodi 32 otrok, v Makedoniji 21, v Črni gori 18, najnižji prirastek pa je v Vojvodini — 14. Istočasno pa se podaljšuje življenska doba. Leta 1971 je Jugoslovčan povprečno živel 67,8 leta, 1976 pa 69,7 leta.

— ● —

ŠTUDENTJE IZ 45 DRŽAV

LJUBLJANA — Rektor univerze "Edvarda Kardelja" v Ljubljani dr. Slavko Hodžar in direktor zavoda za mednarodno znanstveno, tehnično in prosvetno-kulturno sodelovanje Lojze Kersnik sta priredila novoletni sprejem za zamejske Slovence in tuje državljane, ki študirajo na ljubljanski univerzi. V Ljubljani je okoli 300 študentov iz slovenskega zamejstva in tujine. Prihajajo iz 45 držav, med njimi je po številu največ zamejskih Slovencev iz Italije, precej je tujih študentov iz držav Bližnjega vzhoda, nekaj je tudi otrok ameriških izseljencev.

AVSTRALSKA — PRISELJENKA V SLOVENIJI

V tej rubriki poročamo predvsem o življenju naših ljudi, ki so se naselili po svetu, prav pa bo, če vsaj na kratko omenimo tudi koga, ki se je kot tujec naselil pri nas. Avstralski Slovenci so namreč pred kratkim z veliko radovednostjo sprejeli Avstralko, ki je kot "izseljenka" v Sloveniji prišla na obisk v svojo domovino.

Mlada Susan Pechey je v Avstraliji končala univerzitetne študije in se podala po svetu. Kot se za pravega Avstralca spodobi, jo je pot najprej zanesla v London, kjer se je tudi zaposlila. Ko se je po nekaj letih želela naučiti toplega južnega sonca, se je podala na Jadran. Tam se je srečala z Janezom in z njim tudi ostala. Poročila sta se in danes živi v Razdrtem pri Šmarju-Sap. Kaj je povedala o svojem življenju v Sloveniji našim avstralskim rojakom? "Ni mi žal tega, za kar sem se odločila," je rekla med drugim. "Začetek je bil težak predvsem zaradi jezika, nekaterih navad in slovenske kuhinje. Danes je vse dobro, ker govorim slovensko in znam kuhati tudi žgance, peči kruh in pripravljati vse druge slovenske gospodinjske umetnine."

Slovenska Avstralka, danes Suzan Picelj, se trenutno mudi na nekajmesečnem obisku pri starših in mladostnih prijateljih,

ki jim kar ne more povedati dovolj vsega o svojem življenju v Jugoslaviji. Čez nekaj tednov se ji bo pridružil tudi mož, da bi mu predstavila svoje starše in sorodnike ter seveda razkazala svojo domovino. Potem pa se bosta spet vrnila v Slovenijo, ki jo je vžljubila tudi mlada Avstralka.

— ● —

POZDRAV IZ SLOVENIJE

Vsem članom, odbornikom in prijateljem se je oglasil iz Murske Sobote, gospod Franc ŠKRABAN, brat našega člana Janeza Škrabana iz Liverpola. Pošilja vsem najlepše pozdrave in polno sreče v Novem letu 1980.

Čestitke so prihajale iz raznih krajev sveta, največ pa iz domovine, in tudi iz Kalifornije in Klevelanda. Vse te čestitke ste si lahko ogledali na naši oglasni deski v predsobi našega doma.

Predstavljamo vam

FRANC KODRIČ

Franc je med nami bolj poznani kot Frenk. V Avstralijo je prišel že pred dvajsetimi leti iz Haloz pri Ptuj. Pred sedmimi leti je bil na dopustu v domovini, kjer se je tudi oženil. PriDruštvu je resneje poprijel za delo, ko se je pričelo zidati. On je bil prav tisti, ki je zazidal prvo opeko za temelje našega doma, kasneje pa še veliko ostale.

Med balinarji je bil aktivnejši 75. leta, ko mu je uspelo osvojiti drugo mesto v društvenem tekmovanju.

Vprašal sem ga kaj bi povedal za naše bralce, pa je dejal:

“Veš, jaz nisem bil član nobenega kluba, dokler se ni pričelo zidati. To ni bilo zato ker sem zidar, ampak zato, ker sem... že 60. leta dal v Coomi osemdeset funtov za slovenstvo nekemu našemu rojaku in se je vse nekje izgubilo. Sedaj je drugače. Zadolžen sem, da smo prišli nekam in kadar se bo gradnja pričela v prvem nadstropju sem tudi pripravljen položiti opeko, ceneje kot jo bodo drugi, seveda če bom dobil to nalogo. Kar se pa ostalega tiče mi je pa tudi vseč in upam, da bo tako ostalo še vnaprej.”

“Kaj pa domov v Slovenijo, se še misliš vrniti?”

“Ne vem. Dokler živimo se lahko še veliko zgodi. Res ne vem.”

Frenk je reden obiskovalec našega kluba in zelo priljubljen med nami. Z družino ga srečamo skoraj vsako soboto na zabavi ali pa ob nedeljah, ko pripelje malo hčerko na plesne vaje in v šolo.

Frenku in družini želimo vse praznike in srečno novo leto.

P.B.

OTROKU

Tvoje oči so vsak dan
polne sonca,
v tvojih očeh vsak večer
žare svetle zvezde.
Na trojih licih cveti pomlad.
x x x
O, da bi nikoli ne zašlo sonce
v teh očeh,
da bi nikoli ne ugasnile zvezde
v tvojih očeh ljubi sinek!
x x x
Vendar vem da bo odcvela
pomlad

na tvojih licih.
A sonce in zvezde
v tvojih očeh
naj nikoli ne ugasnejo,
naj nikoli ne umrje nasmeh
natvojih ustnicah!
Bodi moja tolažba in luč
vsa moja sreča do zadnjih dni!

Danica Petrič

SOLZE ODPUŠČANJA

Zrla sem
v jekleno modrino
zvezdne noči
in bilo je mraz
med krivimi brezami,
bil je sneg
na najinem polju.
Prišla si-
tiho, nemočna
kot nekoč,
dolgo, dolgo je tega
in razprla sem roke
nad tvojo bolečino.
V mehki tišini
vzhajanja meseca
nad mojo dolino—
se je priplazilo,
počasi se je dvignilo...
kapljale so neslišno
v razprte dlani
solze odpuščanja.

Danica Petrič

G. Jože Pešl in g. Ivan Gherm sta priredila prijateljem
Božično pojedino pri S.D.S.

BOLOGNA SMALLGOODS

TEL. 728 1717

7 QUEST AVE.

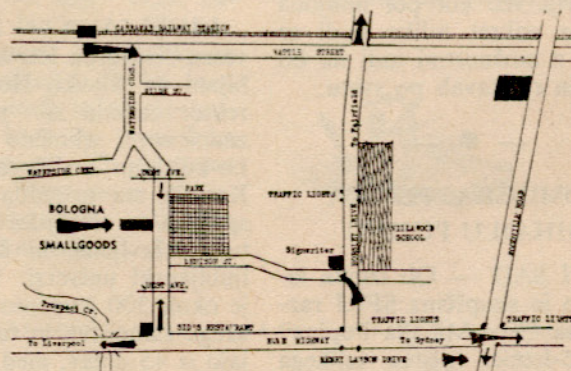
CARRAMAR, 2163

ZA

SVEŽE MESO, SALAME,
KVALITETNO SUHO MESO IN MESNE
IZDELKE SE OBRNITE NA NAS!

HITRA IN BREZPLAČNA DOSTAVA

J. & A. ŠKRABAN, Prop.

PISMA NAŠIH BRALCEV

Koper, 2.11.1979

SPOŠTOVANI!

SLOVENSKI ROJAKI POVRATNIKI!

Spoštovana gospa tajnica!

Danes sem prejel Vaše cenjeno pismo in v njem ček na 205,27 u za gradnjo nove cerkve v Novi Gorici, dar ki ste ga zbrali pri Slovenskem Društvu v Sydney-u. Vsem darovalcem zlasti še vodstvu Društva, in Vam še posebej se zahvaljujem za plemenit dar — prispevek. Bog Vam vse stoterno poplačaj!

Pred 11 leti sem tale čas obiskel Avstralijo ter bil sprejet posebej tudi pri Vašem Društvu. Tistega sprejema se še dobro spominjam. Le ostanite povezani med seboj ter s predstavniki Cerkve. Današnji dan, ko obhajamo spomin vseh vernih duš, nas opozarja, naj ne pozabimo, da ta svet ni naša končna domovina, ampak je ta šele v nebesih. Ko bomo odhajali s sveta, bodo šla samo dobra in slaba dela z nami. Zato je modro, da si nabereмо na zemlji čim več dobrih del.

Pri Vas nastopa skoro poletje, mi pa pričakujemo zimo. Ponekod je že padlo nekaj snega, ali verjetno v nižinah še ne bo ostal. Niti dva meseca več nas ne loči od božiča in novega leta. Čas zares hitro teče, nam se pa leta nabirajo.

Prav pristočno Vas vse pozdravljam, kličem na Vas in Vaše Društvo božjega blagoslova, pa v božjem miru in edinosti obhajajte lepe božične praznike in v novem letu 1980 naj Vas spremlja božje varstvo.

Janes Jenko

Urednica Ivanka Bulovec

Oglašam se vam iz Nove Gorice iz Slovenije. Najprej vam vsem skupaj čestitam z željo, da bi še v naprej tako dobro urejali vaš časopis "Avstralski Slovenec", ki mi ga iz Avstralije pošilja moj brat Slavko Prinčič.

Ker mi je časopis zelo všeč, tudi zato, ker mam v Avstraliji dosti sorodnikov in vaščanov o katerih lahko v vašem časopisu berem, bi prosila, če je mogoče, da bi se na časopis naročila.

Imam pa še eno željo oziroma prošnjo, ker sem videla da objavljate tudi čestitke, bi prosila, če bi v vašem časopisu lahko objavili čestitko za mojo nečakinjo Anito.

Z upanjem, da mi boste, če je to mogoče, željam ustregli, se vam najlepše zahvaljujem in pozdravljam. Ker se bližajo tudi božični prazniki, vam želim tudi vesele praznike.

Viviana Pirih
Cankarjeva 30 Nova Gorica
Slovenija

DRAGA GOSPA VIVIANA

Vsekakor se lahko na našega "Avstralskega Slovenca" naročite, tudi pri nas v Avstraliji. Ceneje pa vas pride, če pišete na Slovensko Izseljensko Matico, Cankarjeva I/II Ljubljana. Tja namreč pošiljamo kar lepo število našega časopisa z avijonsko pošto, in so vsem rojakom dobavljivi.

Najlepša hvala za vaše pismo in upamo, da se nam zopet kaj kmalu oglasite.

OČE SINU

1
Mnogo let je že minilo
Odkar si šel v daljni svet
(Bolje da ne štejem let)
Čakamo da prideš spet
V svoje domovine krilo.

2
Kraje si želel spoznati
Si zato se v svet podal,
Če bi prej jih bil poznal
Verjetno bi doma ostal
Čemu tak' daleč se podati?

3
Še preden si odpotoval
Gorenjko si zasnil,
(Saj si jo prej že ljubil)
A da je nebi 'zgubil
Poročni prstan si ji dal.

4
Na petem kontinentu zdaj
Gnezdo delata si ptiča
In 'masta že mladiča
Čvrsta-brhka dva fantiča
In dom prijeten kakor raj.

5
Prelep je dom in krasen kraj,
Kjer zdaj z družino bivaš,
Po trudnem delu tu počivaš,
S težavo pa odrivaš
Si svoje domotožje vkraj.

6
Leta mnoga so minila,
Domovina vabi te:
"Čas je že, da vidim te,
Pridi kaj oglej si me
Kako sem se razvila!"
Adi B a b i č
Cambridge Park, 2.1.1980

Postanite dopisnik "Avstralskega Slovenca"

Pišite nam o svojih dogodivščinah

Ali že veste, da je v matični domovini poleg obveznega socialnega, pokojninskega in invalidskega zavarovanja omogočeno samostojnim (zasebnim obrtnikom še prostovoljno-dodatno POKOJNINSKO in INVALIDSKO ZAVAROVANJE pri SKLADU ZA VZAJEMNO POMOČ SAMOSTOJNIH OBRATNIKOV SLOVENIJE, LJUBLJANA — Vošnjakova 6?

Nevedeni SKLAD OBRATNIKOV že nad 23 let uspešno posluje pod ugodnimi pogoji za svoje redne člane. Poleg številnih članov (samostojnih obrtnikov) ki redno plačujejo svoje mesečne prispevke, uživa že čez 2000 bivših članov starostno, invalidsko, ali družinsko pokojnino, katera pa je popolnoma neodvisna od pokojnine iz obveznega zavarovanja. Zato jo tudi imenujemo dodatna, ali bolje SKLADOVNA POKOJNINA.

P o v r a t n i k i, ki si želite v Sloveniji odpreti bilo kakšno samostojno obrt, gostinstvo ali avtoprevoznništvo, imate torej edinstveno priložnost, da se pri SKLADU OBRATNIKOV dodatno pokojninsko in invalidsko zavarujete in si tako za starost osigurate primerno pokojnino (iz obveznega in skladovega zavarovanja), kajti če pri obveznem zavarovanju ne boste dosegli staža 40 let (ženska 35 let), tudi ne boste mogli doseči polne pokojnine. Če pa se zavarujete dodatno pri SKLADU OBRATNIKOV, lahko dosežete (z eventualnim dokupom let) še eno dodatno polno pokojnino.

Če ste se odločili za vrnitev v domovino, Vam svetujem, da je za POVRATNIKE samostojna (zasebna) OBRT NAJPRI-MERNEJŠA.

Avstralski Slovenci-rojaki! Vaša življenska pot ni bila milostna. Trdo ste se prebijali in se še prebijate skozi barijere, da bi sebi in potomcem omogočili boljši jutri. V vrtincu svoje življenske poti pa vam venomer v srcu tli žarek sonca, žarek iz svoje rodne grude. Prej ali slej mu boste sledili.

Na svoji poti, doma in po svetu ste si nabrali in si še nabirate ogromno tehničnih, kulturnih in splošno-življenskih izkušenj. Toda čas ne stoji.

Življenski tempo je dandanes že tolikšen, da nimamo časa misliti, da nas bo prej ali slej dosegla starost, ko ne bomo več v stanju s polnim elanom koristiti družbi in sebi. Tedaj pa bi bil za nas najhujši duševni udarec, če bi ostali brez sredstev in tako bili prepuščeni in v breme svojim potomcem. Zato ne dovolimo, da nas čas prehiti! Zavedajmo se, da nas bodo prijatelji, znanci, sorodniki — potomci na naše stare dni obiskovali le, če bomo od njih finančno neodvisni, če se bomo tako ali drugače še naprej lahko izkazali.

li. To je malce trdo izrečeno, vendar je kruta resnica. Zato je nujno, d ase pravočasno poskrbimo za starost, za stalni dotok nujnih življenskih sredstev še z dodatno pokojnino.

SKLAD ZA VZAJEMNO POMOČ SAMOSTOJNIH OBRATNIKOV SLOVENIJE je kot že navedeno dodatno POKOJNINSKO IN INVALIDSKO ZAVAROVANJE izključno samo za samostojne obrtnike, gostince in avtoprevoznike na področju Slovenije. Mesečna pokojninska osnova in mesečni prispevki so razvrščeni v sedem razredov: — v izredni razred (z najvišjo pokojninsko osnovo in temu primernem mesečnem prispevku) ter še v nadaljnjih šest razredov, od katerih je 6. (šesti) najnižji, z nizkim mesečnim prispevkom.

Obrtnik v Sloveniji si lahko sam po svoji presoji, oz. v okviru svojih možnosti izbere razred ter redno plačuje mesečne prispevke pristopnega razreda. Za pridobivanje SKLAD-ove pokojnine lahko zavarujete tudi i svoje ožje člane družine, če so pri njemu zaposleni. Z eventualnim dokupom let pa lahko član doseže tudi polno skladovo pokojnino že ko doseže 60 (žena 55) let ter je najmanj 5 let bil redni član SKLADA, če je z dokupom in rednim članstvom vplačal 55 let prispevkov. Z najmanj 15-timi leti vplačanih prispevkov, vključno s 5-timi leti rednega članstva pa obrtnik-član lahko doseže 50% pokojnino. Če je obrtnik-član SKLADA radi bolezni postal nesposoben za nadaljno obavljanje 'biznisa', ima že po 5-tih letih članstva pravico do invalidske pokojnine, katera pa znaša najmanj 50%. Pri nesreči pri delu pa že takoj po prvem vplačanem mesečnem prispevku. V slučaju smrti zavarovanca prejme skladovo pokojnino preživeli zakonci.

Podrobne informacije in vpogled v tabelo pokojninskih razredov pa lahko do konca marca 1980 dobite pri zastopniku SKLADA, ki se nahaja na obisku pri svojem sinu.

Oglasite se, ali pišite na naslov:

Adi B a b i č
17 Allsopp Drive
CAMBRIDGE PARK
62750
Telefon: 21 81 76

J. Žohar:

NAŠ ŠTEFAN

(Nadaljevanje)

Na klopi pred pošto sta sedeli dve ženski, od glave do pet oblečeni v črnino. Ni ju poznal, niti kdajkoli spregovoril besede z njima, a vendar sta se mu zdeli kot dve dobri stari znanki: leto za letom ju je videval! vedno v črnini in vedno tako skrivnostni. Boste žalovali tako vse

življenje ali pa se bosta kdaj preoblekli v kaj bolj živega? Jima je še vedno tako boleča izguba nekoga od njunih dragih ali pa gre s to bolečino tudi naveda, ki jo imajo po nekaterih krajih, da ob izgubi svojcev ostali hodijo okrog vedno oblečeni v črnino. Različni smo, si je mislil, iz različnih krajev smo doma in kadar pride do tega, tudi različno trpimo in žalujemo.

Ko je opravil v banki, se mu je zahotelo bureka, takega z zmletim mesom napolnjenega in sočnega, da bi se kar cedilo od njega. Toda trgovinica kjer so delali in prodajali bureke je bila na vrhu hriba ne daleč, pa vseeno dovolj daleč, da se mu je zdelo, da ne bi zmozel do tja brez bergelj; opustil je misel na burek, se obrnil in šel mimo žensk v črnini nazaj proti gostilni.

V oddelku kjer so prodajali samo steklenica je poravnal, kar je bil dolžan. Pri anku si je naročil dvojni burbon in pivo. Burbon je spil na dušek in kaj kmalu čutil kako se mu je nenadno začela širiti toplota po telesu. S kozarcem piva se je pomaknil k mizici ob steni, napravil požirek in si začel zvijati cirageto. Pogledal je po ljudeh, ki so stali ob šanku. Bili so sami znani obrazi iz železarne in hostela. Prihajali so sem pogosto in skoraj vedno ob plačilnih dneh. Včasih, kadar so imeli proste dneve, so nekateri pripeljali s seboj tudi svoje žene. Kadar so bili z ženami, so sedeli v posebnih prostorih s preprogami po tleh. Ženskam menda ni bilo dovoljeno iti v "Public Bar", ki je bil slabše urejen in namenjen samo moškim. Tu so se moški lahko po mili volji nacejali in ni jim bilo treba paziti na grde besede, besede katere bi zadržali, če bi imeli žensko družbo. Štefan je iskal koga s kom bi se lahko pogovarjal, koga, s kom je že večkrat poprej tu skupaj popival.

Med vsemi znanimi obrazi pri šanku ni bilo nikogar dovolj znanega, da bi Štefan lahko delil družbo z njim. Šel je na drugo stran gostilne, kjer so bile biljardne mize in avtomat z gramofonskimi ploščami. Pri eni od miz je opazil Mareta, s katerim se tudi že dolgo nista videla. Poznal ga je še z gimnazije toda prijateljica sta se šele nekaj let pozneje, ko sta se oba znašla v Parizu in se slučajno srečala. Odkar pa se je Mare oženil in se preselil v svojo hišo, se zelo porredko vidita. Zdelo se je kot, da sta se popolnoma odtujila eden od drugega. Vendar pa, kadar sta se srečala, sta rada obujala spomine na divja pariška leta.

Štefan je pristopil k Maretu, ki je ravno naravnaval belo kroglo in ga potrepljal po rami:

"Stara sablja, nikar tako zaverovano ne ciljaj, saj ne boš spravil nobene kroglice v luknjo."

"Glej ga no ptička! Veseli me, da še živiš. Malo počakaj, da odigram to igro, potem bova skupaj nekaj popila."

Štefan je opazoval potek igre, njegove misli so pa romale daleč proč. Nikoli se ni prav rad spominjal Pariza, ker v tistih nekaj mesecih kar je bil tam, ni doživel prav nič dovolj lepega, da bi bilo vredno spomina; kar smo kdaj lepega doživeli, tega se vedno zlahka in radi spomnimo, vse drugo pa ostane nekje daleč v ozadju. Ko bi imel vsaj dovolj denarja, tako je pa že "suh" prišel v Pariz, v mesto, o katerem je bil že toliko lepega slišal in katerega si je že tako dolgo želel videti. Le kje bi bil končal, če bi ne bilo dobrodelne organizacije za begunce, kjer je dobil vsaj svoj topli dnevni obrok in ležišče, kadar je bilo prosto. Večkrat je moral spati pod mostovi, po klopih v parkih in na sedežih podzemne železnice. Bil je klošar, neke vrste potepuh, čeprav to nikoli ni hotel biti. Bil pa je zato toliko bolj vesel, ko so mu ponudili plačano potovanje v Avstralijo kjer naj bi bilo zanjega delo in stanovanje preskrbljeno.

Mare je že bil pri koncu igre. Na biljardni mizi sta bile še sa-Njegov soigralec je brez težav mo dve kroglici, črna in bela. Spravil črno kroglico v luknjo v kotu biljardne mize in igro dobil.

"Zdaj pa pridi Štefan, bom še jaz kaj popil," je dejal Mare. Šla sta do šanka kjer si je Mare naročil kozarec piva.

"Kako, da si danes tukaj, ko te pa skoraj nikoli ni videti," je zanimalo Štefana.

"Da, Štefan, redko me zanese sem. Časi se spreminjajo in tako se tudi jaz. Ko se človek poroči, se vse nekako spremeni. Opustiti je treba nekatere navede, spremeniti življenje tako, da ustreza obema. Moja baba je od hudiča. Točno ve kdaj končam delo in koliko časa mi vzame, da pridem domov. Bog ne daj, da se ne bi vrnil o pravem času, to bi godrnjala, da bi me bolela glava."

"Ti mar ni žal, da si se pustil ujeti v zanko?"

"Ne, ni mi žal. Ujel sem se, ker sem pač sam tako hotel. Včasih se mi zdi, da nisem napravil narobe, ko sem se oženil."

Štefan si je naročil še en burbon in še eno pivo. Opazil je, da se je začela gostilna polniti z ljudmi. Dnevna izmena iz železarne si prihaja splakovat prah iz grl, je pomislil.

"Kdaj se boš vrnil v Pariz, če sploh še kaj misliš na Pariz? Veš Štefan, metro še vedno vozi pod Parizom in nad Seino še vedno stojijo mostovi; morda so še kakšnega dogradili, "je z nasmehom povedal Mare.

"Če bi tebe mikalo, bi ti že zdavnaj bil spet nazaj v Parizu. Mogoče ti zdaj ne bi bilo več treba spati pod mostovi, krasti kumare po vrtovih na obronku Pariza, niti ne bi več šel iskat lahkoživk na Pigalle. Mene pa Pariz gotovo nikoli ne bo več videl-dokler sem živ. Zdaj si želim samo to, da se vrnem v svoj rodni kraj — čimprej in za vedno."

(se nadaljuje)

GOR IN DOL PO AVSTRALIJI

Daniela Hliš Thirion

...Greste z mano na potep? Imate prazne žepe in nekaj prostega časa za branje? Potem je tole potovanje kot nalašč za vas...

Smo meseca aprila, ura je šest. Oblačno je in jaz sem utrujena. Osem ur vožnje od Sydneyja do Coonanmble je bilo enolično; porumenela trava in gola drevesa, tega je na pretek. Landrover je parkiran kar ob robu prašne ceste malo izven Coonanmble, medtem ko se jaz začudeno oziram okrog sebe. Sem pri "znancih mojih znancev"; učitelji so po poklicu, 3 dekleta in 2 fanta, in skupaj živijo v tej stari hiši na deželi. Poleg njih živijo v hiši tudi psi, mačke, ogromni pajki, nekaj kuščarjev in v kopalnici cela družina majhnih zelenih žab. Ne morem spati, strah me je...

Ob polestih zjutraj sama sedim sredi ogromnega travnika in zaljubljeno gledam sonce ki se prebujajo. Ko pomislim, da je ta "kmetija" po velikosti večja od moje vasi v Sloveniji, mi kar v želadcu zagrmí. (1200 hektarjev).

Landrover poskakuje po blatni cesti v bližnjem gozdu in jaz vriskam od veselja; ptice, kanguruji, divji prašiči bežijo na levo in desno, moj fotoaparati pa poje "klik klik".

Nadaljuje se vožnja po tej čudoviti divji deželi, prenočim v Bellamunta, ob šotoru gori mali taborni ogenj, beli kokatuji se mi krohotajo iz vej. Naslednji dan prevozi 450 km in postavi šotor v ogromnem gozdu, daleč od ceste. Le živali nama delajo družbo, slečeva se in drug drugemu vlivava vrče vode po glavi, primitivno tuširanje. Po nešteti igrah tenisa na zapuščenih in prašnih cestah Avstralije sva res umazana...

Barva zemlje se spreminja, zdaj je rdeča, zdaj siva, potem rjava in celo črna. Včasih je pokrajina izsušena do zadnje kaplice, drugič spet vlažna ali celo v poplavih. Reka Thompson je preplavila most, a avto brez težav pripelje na drugo stran. Tukaj so ljudje navihani, na stranišča of bencinski postaji so namesto "Ženske" in "Moški" napisali: E"WE" (ovca) in "Rams" (ovni), no, pa saj smo res v deželi ovčjereje...

V Middletonu se ustavima in si privoščiva kozarec piva. Kakšna vročina, 36°C, čeprav je že pet popoldan. Lastnica krčme nama svetuje da postaviva šotor ob reki Hamilton, in po nekaj kilometrih po poljanah in travnikih parkirava pod ogromnim drevesom. Prebudilasva kačo, sam Bog ve, kako se imenuje, a dolga je več kot en meter in debela moja roka. No, ni razpoložena za napad, odplazi se v goščavo travo in nama prepusti senco pod drevesom.

6Zvečer plavava v reki, loviva ribe, pa jih ni, loviva divje race, a ker so tako lepe, streljava mimo njih. Pa taka lovca...

Mesto Mt. Isa na hitro obiščeva. Ob jezeru Mendoorin je mirno in prijetno, a mesto sa-

no je seveda polno dima in smradu. Mt. Isa je eden na svetu največjih rudnikov srebra in bakra.

Sedmi dan potovanja, na poti v Alice Spring, čeprav je tukaj poleti zelo vroče in suho, je bilo letos precej dežja in pokrajina je čudovito zelena. Tu in tam ob cesti naletiva na star tovornjak ali razbit avtobus, v katerem živijo aborigines, domačini Avstralije. Kako kruta in žalostna je njihova usoda; nekoč prosti, ponosni, in močni danes le še sence... Prišli so v Avstralijo pred okrog 20.000 leti in to iz Jugo Vzhodne Azije. Takrat je bilo podnebje tukaj bolj primerno za njihovo življenje v naravi, dež je bil obilnejši. A sčasoma se je vse spremenilo in le tisti, ki so bili izvrstni lovci, so ostali pri življenju. Iz statističnih podatkov je razvidno, da je bilo ob prvem prihodu belcev v Avstralijo okoli 300.000 domačinov, ko so živeli raztrgani po celini. Lovili so divjačino z bumerangi, radi so imeli nakit iz perja, živalskih zobov, Školjk ipd., spoštovali so družino kot celoto in niso se po nepotrebnem prepirali in bojevali. Danes pa, danes so pomilovanja vredni, in belci so vsekakor delno krivi...

Alice Spring ima okoli 21000 prebivalcev in je prav prijetno mesto, objeto z skalnatimi hribočki. Ker so Avstralci pač ljubitelji športa na splošno, tudi tukaj ne manjka bazenov, tenis igrišč, squash dvoran ipd. Mesto leži v dolini reke Tod, ki pa je večkrat brez kapljice vode.

Glen Helen Gorge, Standley Chasm in Ellery Gorge, za vas so to le imena, a naj vam kar takoj povem da so ti deli Avstralije čudoviti. Mir je tukajšni gospodar, rib je obilo, (zajtrk, kosilo, večerja; jemo ribe, le pijacha se spreminja glede na uro). Čez noč "zraste" še en šotor in zjutraj se predstavimo. Avstralski "volkovi" dingo so celo noč tulili okoli dveh šotorov zato smo vsi neprespani in malo prestrašeni, čeprav drug drugega tolažimo da dingoti ne jedo ljudi. 4417eč vlvjev visok, in pa Mt. Nedaleč se bohoti Mt. Sunder, Ziel, 4995 čevljev visok, kdo ve, če ljudje večkrat obiščejo te lepe planine?

Čez nekaj ur se ustavimo pri naselju aboriginov — Hermannsburg Mission. Prijazni so, ponudijo nam toplo juho. Ko so krožnik i prazni, mi prijatelj razloži da je bila juha iz kač in čelv. Ojoj...

(Nadaljevanje prihodnjič)

ISKRENA ZAHVALA

VSEM DOPISNIKOM

V LETU 1980

Ivanka

POZDRAVI POTNIKOM IN ROJAKOM

Urejuje Ivanka Bulovec

OBISKI, OBISKI, OBISKI...

Med prve obiske iz domovine vsekakor prištevamo in veselo pozdravljamo, gospo Vido DEBENJAK iz Kozane v Goriških Brdih. Na obisk je prišla k svojemu sinu Cvetku Debenjaku, našemu večletnemu članu.

Cvetko in njegova prijateljica Jenny, sta nam mamo predstavila že na proslavi dneva republike v Kensingtonu v novembru mesecu. Večkrat za tem smo se srečali v našem domu in kot vidimo na sliki, se gospa Vida res lepo počuti med svojimi vaščani.

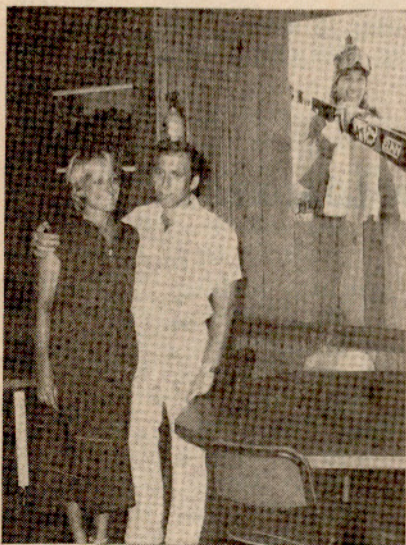
Na sliki iz leve: gospa Reja, gospa Mavrič, gospa Vida Debenjak, gospa Gianessi, Jenny in Cveto in Slavko Prinčič.

OBISK IZ LJUBLJANE

Sredi meseca decembra sta se oglasila pri našem Društvu Boris in Jelka ŽULJAN. Prišla sta na kratek obisk k svojemu stricu Petru Žuljanu iz rCampsie.

Kako da sta se odločila na tako dolgo pot, mi je Boris z nasmeškom odgovoril, da iz radovednosti, največ pa zaradi tega, ker stric še nikoli ni prišel na dopust domov.

Boris in Jelka sta oba diplomirala, eden je ekonomski tehnik, drugi pa Inženir Kemije, Boris je zaposlen pri ljubljanski carinarnici. Ker jima delo ne dopušča daljšega dopusta, sta se poslovila od nas 6. januarja in odpotovala v domovino z Jat-ovim letalom. Sedaj sta že pridno pri delu. Vsi znanci iz Sidneja pa jima želimo polno lepih uspehov v domovini.

Jelka in Boris Žuljan

Predstavnik JAT-a iz Beograda nas je obiskal...

Kapetan Teofil MARJANOVIČ in njegova soproga Durdeta, sta bila tudi naša gosta iz domovine. Pri Slovenskem Društvu sta se oglasila v družbi dolgoletne članice gospe Pavle Habijanec in njenim soprogom.

Poslovilni večer so praznovali v veliki družbi svojih prijateljev v soboto 19. januarja, kjer smo jima zaželeli srečno pot v domovino.

Kapetan Marjanovič je obiskal Sidnej že večkrat, gospa Durdeta pa je bila med nami šele tretjič. To so bili sicer za kaptana delovni dopusti, veseli pa smo, da je gospod Teofil našel

Kapetan Marjanovič s soprogo v sredini

V sredini Ivan Vrh v družbi prijateljev

Rado in Vanita Pišot, levo, desno njena sestra Ida s soprogom Jožetom Jež.

tudi nekaj časa za obisk v našem domu. V Beogradu ga čaka zopet kup dela pri Jat-u, poleg tega pa je Teofil tudi predsednik "Letalskega Društva Beograd".

V domovino sta se odpeljala z JAT-ovim letalom 27. januarja. Želimo jima srečno pot in upamo, da se zopet kajkmalu vidimo, tukaj ali pa tam.

OBISK IZ ILIRSKÉ BISTRICE

Pa res mora biti prijetno v našem domu, saj vse pogosteje prihajajo k nam na razna praznovanja naši rojaki s svojimi prijatelji in gosti iz domovine.

V soboto 19. januarja smo sprejeli v svojo sredo veselo družbo prijateljev Jožeta in Benjamina BRATOVIČ iz Fairfielda. Praznovali so prihod njunega svaka iz Ilirske Bistrice, gospoda Ivana VRHA. Prišel je na trimesečni obisk k nam v Avstralijo. Veseli smo, da je obiskal tudi naš slovenski dom v Sidneju, center slovenskih izseljencev.

Upamo, da se bomo še večkrat srečali predno odpotuje v svoj domači kraj, do takrat mu pa želimo polno lepih dni v Sidneju, z željo da bomon a poslovilnem večeru zopet nazdravili s kozarčkom domače, zlate rebule.

Dvojčki Silvija in Olga KUŽNIK, hčerki našega člana Rudija sta tudi praznovali svoj rojstni dan 12. januarja, v družbi svojih sorodnikov in prijateljev Olgi in Silviji smo zaželeli polno mlade sreče v nadaljnjem življenju.

Srečanj kar ni bilo konec...

Nam vsem zelo priljubljena gospa Mila BREZNIK, je tudi sprejela v svoje materinsko okrilje, sina Mitja, ki je po tridnevni težki poti z JAT-ovim letalom srečno prispel v Sidnej. Med nami bo ostal verjetno dalj časa in nas še kdaj obiskal predno se vrne v domovino. Njegov prihod so praznovali 12. januarja vsi Milini prijatelji v našem domu. Mitju želimo nad vse lepe počitnice v Sidneju. Pri tem omizju so praznovali ta večer še dva praznika, in sicer je ravno minulo eno leto odkar sta se prav v našem domu poročila Anica in Ernest ŽIBERT. Anica in Ernest sta bila prvi slovenski par, poročena v prostorih Slovenskega Društva Sydney. Poročil ju je g. Jože Čuješ. Poleg velikega slavljenja je Ernest praznoval tudi 40. leto svojega rojstva. Ernestu in Anici čestitamo na prvi obletnici poroke in rojstnem dnevu. Gospodu Mitju pa nadvse lepo bivanje v Sidneju.

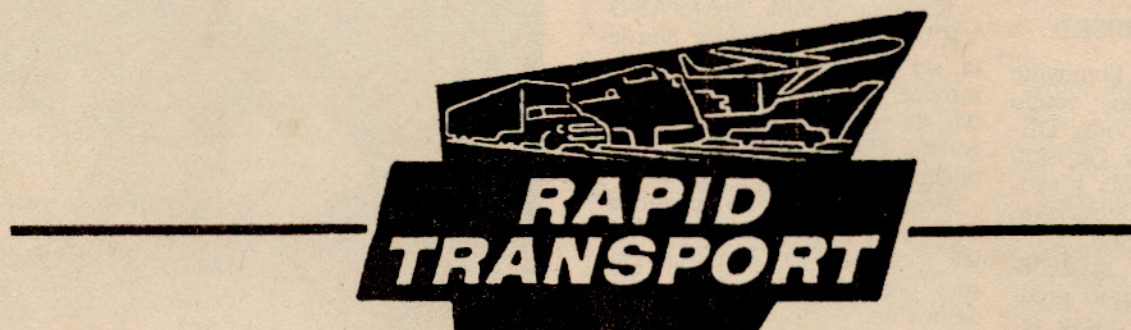
Obisk iz lepega Kopra

Na večer 19. januarja smo veselo pozdravili med nami tudi našega rojaka in klubskega arhitekta gospoda Jožeta JEŽA in njegovo soprogo Ido, s svojimi prijatelji. Glavna gosta tega omizja sta bila Idina sestra Vanita in njen soprog Rado PIŠOT iz Kopra. Na obisku pri Jožetu in Idi sta bila dva meseca in pol. Prepotovali so kar lep del naših krajev tukaj v Avstraliji in počitnic v Sidneju še dolgo ne bosta pozabila, sta mi povedala.

Domov sta odpotovala že drugi dan, torej 20. januarja. Upamo da sta se srečno vrnila v prelepi slovenski Koper.

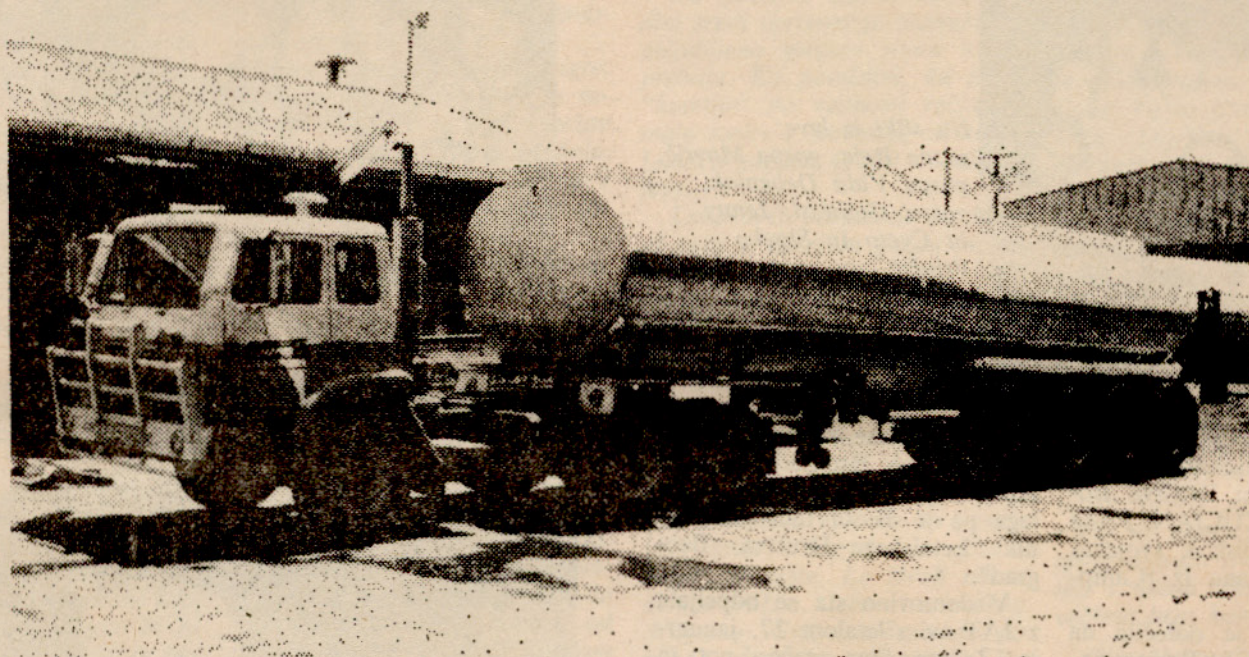
Sprejmita draga rojaka naše najlepše pozdrave iz daljne Avstralije in upamo, da se bomo še kdaj srečali.

Se nadaljuje na strani 9

BULK LIQUID CARTAGE

29 CHURCH AVE., MASCOT, PHONE: 667-0294

MELBOURNE: 729-1366

SYDNEY: 525-3611

BRISBANE: 277-1522

"250 TRUCKS SERVING EASTERN AUSTRALIA"

- TABLE TOPS
- TRAILERS
- LOW LOADERS
- EXTENDABLE TRAILERS

130-134 TAREN POINT RD., TAREN POINT, N.S.W. 2229

Postal Address: P.O. Box 403, Carngbah, 2229